

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om elforsyning

(Styrket forbrugerbeskyttelse og effektive sanktioner på
detailmarkedet for elektricitet)

§ 1

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1248 af 24. oktober 2023, som ændret ved § 1 i lov nr. 1677 af 30. december 2024 og senest ved § 25, i lov nr. 468 af 14. maj 2025 om Energiklagenævnet, foretages følgende ændringer:

1. I § 6 a, stk. 2, indsættes som nr. 3 og 4:

- »3) Krav om anvendelse af Mit-ID eller en tilsvarende løsning ved indgåelse af aftaler om levering af elektricitet.
- 4) Krav om optagelse af telefonsamtaler mellem elhandelsvirksomheder og elkunder.«

2. I § 28, indsættes som stk. 4 og 5:

»Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte vilkår for brugernes anvendelse af den datahub, som Energinet skal etablere og drive i henhold til stk. 1, nr. 7.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at overtrædelse af vilkår fastsat i medfør af stk. 4 medfører karantæne fra datahub.«

3. Efter § 28 indsættes:

»§ 28 a. For at blive registreret som bruger af datahub skal en elhandelsvirksomhed stille et kontant depositum på 1.000.000 kr. til Energinet. Kravet om depositum gælder for hver juridisk virksomhed med et unikt CVR-nummer.

Stk. 2. Et depositum skal holdes adskilt fra Energinets egen formue og drift.

Stk. 3. Energinet tilbagebetaler depositum inklusiv renter til elhandelsvirksomheden 6 måneder efter afregistrering i datahub eller når elhandelsvirksomheden har været aktiv i datahub i en

sammenhængende periode på mindst 5 år, jf. dog stk. 4. Et depositum indbetalt til Energinet forrentes med nationalbankens udlånsrente, når renten er positiv.«

4. § 31, stk. 3, 1. og 2. pkt. affattes således:

»Stk. 3. Energinet kan meddele påbud til brugere, der tilsidesætter vilkår efter stk. 2. Efterkommer brugeren ikke påbuddet eller er påbud ikke egnet til at fremme overholdelse af vilkår efter stk. 2, kan Energinet træffe afgørelse om, at brugeren helt eller delvis udelukkes fra at gøre brug af Energinets ydelser i en afgrænset periode.«

5. I § 72 a, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »udviklingen i dette«: »samt detaljerede prisoplysninger baseret på det faktiske forbrug«.

6. I § 82 b, stk. 2, indsættes som nr. 9:

»Det skal tydeligt fremgå af søgeresultatet, hvis en elhandelsvirksomhed har modtaget en afgørelse eller indskærpelse fra Forsyningstilsynet eller Forbrugerombudsmanden om overtrædelse af forbrugerbeskyttende regler. Det samme gælder ved politianmeldelser foretaget af disse myndigheder. Endvidere skal det fremgå, hvis elhandelsvirksomheden undlader at efterleve en afgørelse truffet af Ankenævnet på Energiområdet. Oplysningen skal være synlig i mindst 6 måneder.«

7. I § 82 b, stk. 5, indsættes efter »indberetninger«: »og oplysninger på virksomhedens hjemmeside«.

8. I § 86, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »om at give oplysninger i henhold til § 22, stk. 3,«: »om at tilbageføre for meget betalte acountobeløb til elkunden i henhold til § 72 c, stk. 6,«.

9. I § 88 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Ved udmåling af bøder for overtrædelse af regler fastsat i medfør af § 6 a, stk. 1-5, § 6 b, stk. 2-6, § 6 c, stk. 2, § 72 a, stk. 9 og 82 b, stk. 5, lægges vægt på overtrædelsens grovhed og virksomhedens omsætning.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2026.

Stk. 2. § 28 a i lov om elforsyning, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, har virkning fra den 8. maj 2025.

For at blive registreret som bruger af datahub skal en elhandelsvirksomhed stille et kontant depositum på 1.000.000 kr. til Energinet.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Anvendelse af Mit-ID ved aftaleindgåelse og optagelse af telefoniske henvendelser
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2. Sanktioner og adgang til datahub
 - 3.2.1. Bødemodel
 - 3.2.1.1. Gældende ret
 - 3.2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2.2. Karantæne fra datahub
 - 3.2.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2.3. Tvangsbøder
 - 3.2.3.1. Gældende ret
 - 3.2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2.4. Adgang til datahub
 - 3.2.4.1. Gældende ret
 - 3.2.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.3. Øget gennemsigtighed på detailmarkedet
 - 3.3.1. Gennemsigtighed om priser og vilkår
 - 3.3.1.1. Gældende ret
 - 3.3.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.3.2. Adgang til detaljeret kontrol
 - 3.3.2.1. Gældende ret
 - 3.3.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne

7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
 - 9.1. Servicedirektivet
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at styrke forbrugerbeskyttelsen på elmarkedet og bidrage til et elmarked, hvor forbrugerne kan have tillid til elhandelsvirksomhederne. Tillid og gennemsigtighed er afgørende for et velfungerende marked, ikke mindst i en tid, hvor elektricitet spiller en stigende rolle i husholdningernes hverdag og i den grønne omstilling. Med en stigende kompleksitet og flere elhandelsvirksomheder på markedet er der behov for klare regler og håndhævelse, som beskytter forbrugerne og sikrer, at elaftaler indgås på et oplyst grundlag.

Med lovforslaget følges der op på den politiske aftale af 8. maj 2025 om forbrugerbeskyttelse på detailmarkedet for el, der er indgået mellem regeringen (Socialdemokratiet, Venstre, Moderaterne), Danmarksdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Enhedslisten, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Alternativet.

Siden liberaliseringen af elmarkedet i 2003 og elmarkedsreformen i 2016 er antallet af elhandelsvirksomheder vokset betydeligt. Denne udvikling har medført øget konkurrence og et bredere udvalg af elprodukter til gavn for forbrugerne, men har samtidig givet anledning til en stigning i klager over elhandelsvirksomhederne. Dette understreger behovet for en mere effektiv regulering, der kan beskytte forbrugerne og sikre ordnede forhold på detailmarkedet. Lovforslaget indeholder derfor en række målrettede initiativer fra den politiske aftale, som skal styrke efterlevelsen af den forbrugerbeskyttende regulering og øge gennemsigtigheden på elmarkedet.

For det første indføres en bødemodel, som sikrer, at overtrædelser af den forbrugerbeskyttende regulering mødes med mærkbare økonomiske konsekvenser. Modellen skal understøtte en mere effektiv håndhævelse af reglerne og skabe et incitament for elhandelsvirksomhederne til at overholde deres forpligtelser.

For det andet indføres en karantæneordning, hvor elhandelsvirksomheder i tilfælde af overtrædelser kan udelukkes fra at anvende datahub i en periode. Karantænen skal fungere som et effektivt redskab til at forhindre, at elhandelsvirksomheder, der overtræder reglerne, fortsætter med at indgå aftaler med nye elkunder. Ordningen skal samtidig styrke tilliden til markedets aktører og sikre, at overtrædelser får klare og mærkbare konsekvenser.

For det tredje udvides Forsyningstilsynets mulighed for at anvende administrative tvangsbøder over for elhandelsvirksomheder, der ikke efterlever påbud om tilbagebetaling af tilgodehavender til elkunder. Tvangsbøderne skal sikre en hurtig og effektiv håndhævelse af reglerne og skabe et klart incitament til at opfylde økonomiske forpligtelser over for forbrugerne. Dette tiltag vil styrke forbrugerens retsstilling og bidrage til at opretholde tilliden til elmarkedet.

For det fjerde indføres et økonomisk adgangskrav til markedet, hvor elhandelsvirksomheder skal stille et depositum på 1 mio. kr. hos Energinet som betingelse for at blive registreret i datahub. Depositummet skal beskytte elkunderne mod tab ved uansvarlig virksomhedspraksis og modvirke misbrug – fx gennem såkaldte CVR-karusseller.

For det femte indføres et krav om anvendelse af Mit-ID eller skriftlighed ved indgåelse af aftaler om levering af elektricitet. Kravet skal sikre, at elkunden aktivt og bevidst tiltræder aftalen, og skabe utvetydig dokumentation for, hvem der har indgået aftalen, og hvornår den blev accepteret.

For det sjette indføres et krav om, at elhandelsvirksomheder optager hele den telefoniske kommunikation med elkunden i forbindelse med aftaleindgåelsen. Optagelserne skal opbevares og udleveres til relevante myndigheder og elkunden på anmodning, hvilket styrker bevisbyrden ved tvister og øger transparensen på markedet.

For det syvende indføres krav om øget gennemsigtighed om priser og vilkår for elprodukter, herunder spottillæg på elhandelsvirksomhedernes hjemmesider.

For det ottende indføres en forbedret mulighed for forbrugerne til at kontrollere deres elregning ved at sikre, at elhandelsvirksomhederne gør oplysninger om både elforbrug og priser let tilgængelige. Dette vil gøre det muligt for forbrugerne at sammenstille og verificere deres faktiske forbrug mod de priser, de er blevet opkrævet, og dermed få en bedre forståelse af, hvad de konkret har betalt.

For det niende sikres, at forbrugerne bliver informeret om eventuelle afgørelser rettet mod elhandelsvirksomheder ved at kræve, at disse vises tydeligt på elpris.dk. Dette initiativ skal bidrage til at øge gennemsigtigheden og tilliden på elmarkedet ved at sikre, at forbrugerne kan træffe informerede valg baseret på virksomhedens overholdelse af reglerne.

For det tiende gives Energinet øgede beføjelser til at udelukke brugere fra at gøre brug af deres ydelser, såfremt brugerne tilsidesætter de vilkår, som Energinet stiller for brugen af deres ydelser.

2. Lovforslagets baggrund

Lovforslaget implementerer Aftale om Forbrugerbeskyttelse på detailmarkedet for el af 8. maj 2025 indgået mellem regeringen (Socialdemokratiet, Venstre, Moderaterne), Danmarksdemokraterne,

Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Enhedslisten, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Alternativet.

Aftalepartierne er enige om, at der er behov for at styrke tilliden til elhandelsvirksomhederne og skabe en mere velfungerende sektor. Dette indebærer ændringer, der skal begrænse antallet af uegnede elhandelsvirksomheder, der kommer ind på markedet, samtidig med at forbrugernes tillid til de eksisterende elhandelsvirksomheder styrkes. Der indføres derfor med dette lovforslag en karantænemulighed i Energinets Datahub, som gør det muligt at udelukke eller begrænse elhandelsvirksomheder fra relevante funktioner i Datahub, herunder muligheden for at hverve nye elkunder i karantæneperioden.

Karantænen bygger på en vilkårsmodel, hvor elhandelsvirksomhedernes anvendelse af datahub gøres betinget af, at de til enhver tid overholder en række grundlæggende forbrugerbeskyttende regler, der er vigtige for markedets integritet, og for at forbrugerne kan have tillid til elhandelsvirksomhederne.

Der indføres desuden en bødemodel for elhandelsvirksomheders overtrædelse af den forbrugerbeskyttende sektorlovgivning på elområdet. Bødeniveauet vil afhænge af virksomhedens omsætning og overtrædelsens karakter, ligesom det kendes fra markedsføringslovens område. Det er desuden aftalt, at der skal indføres et krav for virksomheder om indbetaling af et depositum på 1 mio. kr. til Energinet for at få adgang til Energinets datahub, som gør det muligt at være elhandelsvirksomhed.

Med aftalen er det hensigten, at det skal være vanskeligere for elhandelsvirksomheder at vildlede forbrugerne under telefonsamtaler, og undgå at forbrugerne indgår aftaler uden at vide det. Elhandelsvirksomhedernes henvendelser til elkunder med hensigt om at få dem til at skifte elhandelsvirksomhed skal optages og gemmes. Dette kan bruges som dokumentation ved f.eks. klagesager. Der indføres et krav om anvendelse af Mit-ID eller skriftlighed ved indgåelse af aftaler om levering af elektricitet. Der er enighed om, at manglende dokumentation fra elhandelsvirksomheden medfører, at der ikke er indgået en gyldig aftale.

Det skal være nemmere at gennemskue elprodukter og priser på detailmarkedet. Derfor får Forsyningstilsynet hjemmel til at fastsætte krav om oplysninger på elhandelsvirksomhedernes egne hjemmesider, herunder sikring af, at Forsyningstilsynet sætter krav om, at virksomhederne særskilt skal offentliggøre spotpristillægget. Forbrugerne skal kunne tilgå en sammenstilling af deres forbrug og tilhørende priser på forbrugstidspunktet. Dette gælder både elpriser og tariffer.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Anvendelse af Mit-ID ved aftaleindgåelsen og optagelse af telefoniske henvendelser

3.1.1. Gældende ret

Efter gældende ret forudsætter levering af elektricitet, at der indgås en aftale herom mellem elkunden og en elhandelsvirksomhed, jf. § 6, stk. 1, 1. pkt., i lov nr. 1248 af 24. oktober 2023 om elforsyning (herefter elforsyningsloven). En elkunde kan i medfør af § 6, stk. 1, 2. pkt., i elforsyningsloven, frit vælge elhandelsvirksomhed og elprodukt. Bestemmelsen, der gennemfører elmarkedsdirektivets artikel 4, bidrager til et fuldt konkurrenceudsat detailmarked for elektricitet, hvor elkunder har adgang til et bredt udvalg af elhandelsvirksomheder og elprodukter. Som udgangspunkt er der således ikke en elhandelsvirksomhed, der automatisk påbegynder eller overtager leveringen af elektricitet, hvis en elkunde ikke aktivt træffer et valg af elhandelsvirksomhed. Der gælder ikke et formkrav for en elkundes accept af en aftale om levering af elektricitet, jf. § 3, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1728 af 30. december 2024 om elhandelsvirksomhedernes opgaver og forpligtelser i forbindelse med levering af elektricitet til elkunder (herefter elleveringsbekendtgørelsen). Dette følger det aftaleretlige udgangspunkt i dansk ret, hvor en aftale indgås ved tilbud og accept, uanset om det sker mundtligt eller skriftligt.

En undtagelse fra udgangspunktet om, at ingen elhandelsvirksomhed automatisk overtager leveringen af elektricitet, findes i elforsyningslovens § 72 e. Bestemmelsen indeholder en mekanisme til at håndtere situationer, hvor elkundens elhandelsvirksomhed ophører med at levere elektricitet som følge af konkurs eller rekonstruktion. Leveringen kan også ophøre, hvis netvirksomheden eller Energinet afbryder deres ydelse til elhandelsvirksomheden i henhold til betingelserne for anvendelse af transmissions- og distributionsnettet. Indtræder en sådan situation, identificerer Energinet elhandelsvirksomhedens aftagenumre i datahub og fordele aftagenumrene via datahubben på de elhandelsvirksomheder, der er tilmeldt. Det er som udgangspunkt frivilligt for elhandelsvirksomhederne, om de ønsker at modtage elkunder via ordningen. klima, energi- og forsyningsministeren kan dog pålægge den eller de største elhandelsvirksomheder, regnet efter antal aftagenumre, at indtræde i ordningen, hvis der er behov. En leveringsaftale der initieres på baggrund af mekanismen i elforsyningslovens § 72 e, er bindende uden elkundens accept, jf. § 72 e, stk. 6, 3. pkt., i elforsyningsloven.

En anden undtagelse fra hovedreglen om, at ingen elhandelsvirksomhed automatisk overtager leveringen af elektricitet, vedrører tilfælde, hvor der ikke foreligger en ny leveringsaftale til et aftagenummer efter en opsigelse. For at imødegå en situation, hvor elektriciteten afbrydes eller der opstår tvivl om hæftelse, når fx en lejer opsiges sin elaftale og fraflytter adressen, og der ikke foreligger en ny leveringsaftale til aftagenummeret, er der dog fastsat en procedure i bekendtgørelse om elhandelsvirksomheders opgaver og forpligtelser i forbindelse med levering af elektricitet til elkunder, der indebærer, at ejeren af ejendommen, f.eks. en udlejer, indsættes på aftagenummeret med henblik på fortsættelse af leverancen. Hvis en elhandelsvirksomheds

leveringsaftale til et aftagenummer opsiges af en elkunde, og der ikke foreligger en ny leveringsaftale til dette aftagenummer, skal elhandelsvirksomheden således uden ugrundet ophold sende en meddelelse herom til ejeren af den ejendom, der forsynes via aftagenummeret. Sammen med meddelelsen skal der følge en ny kontrakt for levering af elektricitet, og det skal tydeligt fremgå, at ejeren automatisk bliver bundet af denne kontrakt, hvis der ikke vælges en anden aftale inden fristens udløb. Ejeren bliver dog ikke bundet af kontrakten, hvis elforsyningen afbrydes efter ejerens ønske, inden fristen udløber.

Aftaler der indgås mellem elkunden og elhandelsvirksomheden på baggrund af ovenstående situationer anses som en lovreguleret forpligtelse for elhandelsvirksomheden til at forsyne elkunden. Der er således ikke tale om levering på aftalemæssigt grundlag i forbrugeraftalelovens forstand, hvorfor forbrugeraftaleloven, herunder forbuddet mod at indgå aftaler ved passiv accept, ikke finder anvendelse.

Hvis en kunde ønsker at skifte elhandelsvirksomhed, aftales skiftet med den kommende elhandelsvirksomhed, jf. § 16, stk. 1, i elleveringsbekendtgørelsen. Det er dermed den kommende elhandelsvirksomhed, der håndterer selve skiftet på kundens vegne. Dette sker ved at elhandelsvirksomheden meddeler kundens skift af elhandelsvirksomhed og den ønskede skiftedato til datahubben, jf. § 16, stk. 4, i elleveringsbekendtgørelsen. Det er Energinets IT-platform, datahub, der teknisk set effektuerer skiftet af elhandelsvirksomhed. Energinet fastlægger derfor de nærmere procedurer for anmeldelse og verifikation af bl.a. aftaler om skift af elhandelsvirksomhed i forskrifter, der skal godkendes af Forsyningstilsynet. Disse regler er samlet i Energinets forskrift H1 om skift af elleverandør, flytning m.v. Elkunder kan som udgangspunkt ikke opkræves et gebyr i forbindelse med skift af elhandelsvirksomhed.

En elhandelsvirksomhed skal efter anmodning fra Energinet fremlægge dokumentation for forbrugeraftalers indgåelse, jf. § 18, stk. 1, i elleveringsbekendtgørelsen. Elhandelsvirksomheder, der indgår telefoniske aftaler med elkunder, der er forbrugere, skal således kunne dokumentere, at der er indgået en aftale. Derfor er det i dag almindelig praksis, at elhandelsvirksomheder optager samtalen med kunden for at kunne dokumentere aftaleindgåelsen, men der er ingen retlig forpligtelse hertil. Visse dele af telefonsamtalen oversendes på forespørgsel til Energinet, hvis der opstår et behov for, at elhandelsvirksomhederne skal redegøre for kundens (mundtlige) accept. Det bemærkes, at det generelle forbud mod uanmodede telefoniske henvendelser i forbrugeraftaleloven også omfatter aftaler om levering af elektricitet. En kunde, der er forbruger, skal således forudgående, udtrykkeligt og utvetydigt have anmodet om en personlig eller telefonisk henvendelse fra en elhandelsvirksomhed, før der må rettes henvendelse.

Hvis elhandelsvirksomheden ikke kan dokumentere, at der er indgået en aftale eller kunden ønsker at benytte sig af fortrydelsesretten efter forbrugeraftalelovens kapitel 4 kan skiftet annulleres i datahub. Dette kan ske med tilbagevirkende kraft i datahub. Hvis en kunde f.eks. først efter to

måneder opdager, at de er blevet skiftet til en anden elhandelsvirksomhed, uden at der kan dokumenteres en gyldig aftale, kan skiftet annulleres med tilbagevirkende kraft. Elkunden vil i sådan en situation blive ført tilbage til din hidtidige elhandelsvirksomhed, som om at skiftet ikke havde fundet sted.

Energinet skal sikre, at elkunderne kan kontakte deres elhandelsvirksomhed gennem kundeportalen i datahubben og anmode om at få annulleret et skift af elhandelsvirksomhed, jf. § 18, stk. 3, i elleveringsbekendtgørelsen. Hvis elhandelsvirksomheden ikke besvarer elkundens anmodning eller klage, der fremsendes via kundeportalen i datahub inden 5 hverdage, anses det for passiv accept af elkundens anmodning om at annullere skiftet af elhandelsvirksomhed i datahubben. Elkunder kan dog ligeledes kontakte elhandelsvirksomheden direkte for at gøre de nævnte forhold gældende. I så fald er det elhandelsvirksomheden, der skal igangsætte processen i datahub for at føre elkunden tilbage til den hidtidige elhandelsvirksomhed.

3.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet finder det vigtigt, at der er tryghed i valget af elhandelsvirksomhed, herunder skifteprocessen. Muligheden for nemt og sikkert at kunne skifte elhandelsvirksomhed er central for et velfungerende og konkurrencedygtigt elmarked. Det er derfor vigtigt, at elkunderne har tillid til denne proces. Den gældende proces for skift af elhandelsvirksomhed sikrer en hurtig og effektiv håndtering af leverandørskift til gavn for både elhandelsvirksomheder og elkunder. Der har imidlertid været tilfælde, hvor elkunder uden deres accept er blevet overført til en anden elhandelsvirksomhed, for eksempel på baggrund af en telefonisk henvendelse fra en elhandelsvirksomhed, eller hvor den indgåede aftale efterfølgende har vist sig at afvige fra det, elkunden havde forventet.

Ministeriet vurderer, at der er behov for at styrke dokumentationen ved indgåelse af aftaler om levering af elektricitet. Ministeriet foreslår, at ministeren gives bemyndigelse til at indføre krav til elhandelsvirksomhederne om anvendelse af Mit-ID eller skriftlighed ved aftaleindgåelsen samt krav om at optage hele samtalen ved telefoniske henvendelser til elkunder. Denne kombination giver efter ministeriets vurdering den mest optimale beskyttelse af elkunden både i forhold til dokumentation af selve aftaleindgåelsen, men også hvad der konkret bliver oplyst til elkunden i forbindelse med aftaleindgåelsen.

Det er ministeriets vurdering, at krav om anvendelse af Mit-ID eller skriftlighed ved aftaleindgåelsen vil kunne styrke forbrugerbeskyttelsen ved at sikre, at elkunden aktivt og bevidst tiltræder aftalen, før skiftet af elhandelsvirksomhed kan iværksættes af elhandelsvirksomheden. Dette vil kunne reducere risikoen for utilsigtede skift af elhandelsvirksomhed, f.eks. hvor kunder uretmæssigt overflyttes til en ny elhandelsvirksomhed uden deres samtykke. Elkunden vil desuden få et øget incitament til at sætte sig grundigt ind i priser og vilkår for aftalen, da anvendelsen af Mit-

ID eller skriftlighed vil fungere som et ekstra skridt i processen, som kan give elkunden ekstra betænkningstid til at overveje aftalens indhold. Dette vil kunne bidrage til at sikre, at elkunden foretager et mere informeret valg. Det vil også kunne styrke den enkelte elkundes beskyttelse mod misbrug, idet ingen uautoriserede parter vil kunne indgå aftaler på vegne af kunden uden dennes aktive medvirken.

Den foreslåede ordning vil indebære, at der vil være en klar dokumentation for, om der er indgået en aftale om levering af elektricitet, og hvad der er blevet oplyst til elkunde, hvilket kan være afgørende i tilfælde af tvister eller klager, der fx ender ved Ankenævnet på energiområdet.

Den foreslåede ordning vil indebære, at der som udgangspunkt vil blive krævet anvendelse af Mit-ID eller skriftlighed i situationer, hvor der skal gennemføres et skift af elhandelsvirksomhed på et aftagenummer. Det afgørende vil således være, om elhandelsvirksomheden allerede er registeret på aftagenummeret. Der vil således ikke blive krævet anvendelse af Mit-ID eller skriftlighed til den proces, der følger af elforsyningslovens § 6 c og regler udstedt i medfør heraf. Det kan fx være situationer, hvor en lejer opsiger sin elaftale og fraflytter adressen. For at imødegå en situation, hvor elektriciteten afbrydes til målepunktet i sådanne tilfælde, er der fastsat en procedure, hvorefter ejeren af ejendommen, f.eks. udlejer, indsættes på målepunktet med henblik på fortsættelse af leverancen. Den foreslåede ordning har ikke til formål at ændre på denne proces ved at kræve godkendelse med Mit-ID eller skriftlighed.

Den foreslåede ordning vil endvidere indebære, at der tages hensyn til den fordelingsmekanisme, der iværksættes i tilfælde af, at en elhandelsvirksomhed går konkurs eller tages under rekonstruktion, samt til forbrugerens mulighed for at påkalde sig fortrydelsesretten i forbrugeraftalelovens kapitel 4, der giver mulighed for at forbrugeren kan træde tilbage fra aftalen. De skift af elhandelsvirksomhed, der finder sted som følge af disse regler, vil ikke være omfattet af krav om anvendelse af Mit-ID eller skriftlighed.

Den foreslåede ordning indebærer ligeledes, at der tages hensyn til, at de foreslåede krav ikke unødigt komplicerer eller forhindrer sammenlægninger og opkøb af elhandelsvirksomheder. I tilfælde, hvor en elhandelsvirksomhed opkøber en anden elhandelsvirksomhed og dermed overtager dennes kundebase, vil det være uhensigtsmæssigt, hvis hver enkelt kunde skulle give samtykke via Mit-ID eller skriftlighed.

Den foreslåede løsning vil alene omfatte telefoniske henvendelser, der har til formål at få elkunden til at skifte elhandelsvirksomhed. Det vil indebære, at elhandelsvirksomheder, som kontakter potentielle nye kunder telefonisk for at indgå en aftale om levering af elektricitet, vil blive omfattet af et krav om optagelse af hele samtalen. Elhandelsvirksomheden vil blive pålagt at gemme optagelsen i en nærmere afgrænset periode, som minimum svarende til den almindelige forældelsesfrist på 3 år efter forældelseslovens § 3, stk. 1. Optagelsen vil efter anmodning skulle

udleveres relevante myndigheder, herunder Forsyningstilsynet, Forbrugerombudsmanden og Ankenævnet på Energiområdet. Elkunden vil skulle have adgang til oplysningerne i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen. Derimod vil løsningen ikke gælde for henvendelser fra den eksisterende elhandelsvirksomhed på målepunktet, som fortsat vil kunne kommunikere med elkunden om eksempelvis ændringer i vilkår, forbrugsrelaterede forhold eller andre kundeserviceopgaver. Derved vil elkunder fortsat kunne have en smidig og uformel dialog med deres nuværende elhandelsvirksomhed, uden at der indføres unødige krav til at optagelse af disse samtaler.

Den foreslåede ordning indebærer, at såfremt en elhandelsvirksomhed undlader at opfylde kravet om at optage den telefoniske samtale, opbevare optagelsen i den angivne periode og på anmodning udlevere optagelsen til relevante myndigheder eller elkunden, vil der ikke anses for at være indgået en gyldig aftale mellem elhandelsvirksomheden og elkunden. Det samme vil gøre sig gældende i tilfælde, hvor kravet om anvendelse af Mit-ID eller skriftlighed ved aftaleindgåelsen ikke er blevet efterlevet. Den foreslåede ordning har ligeledes sammenhæng til den bødemodel, der er beskrevet i afsnit 3.2.1.2. i de almindelige bemærkninger. Overtrædelser af den foreslåede ordning for anvendelse af Mit-ID og optagelse af telefonsamtaler vil således kunne straffes med bøde. Overtrædelse af reglerne, der skal styrke aftaleindgåelsen, vil således være forbundet med både civil- og strafferetlige konsekvenser.

3.2. Sanktioner og adgang til datahub

3.2.1. Bødemodel

3.2.1.1. Gældende ret

Reglerne, der beskytter elkunderne på detailmarkedet for elektricitet, er hovedsageligt fastsat i elleveringsbekendtgørelsen. Sammen med den almindelige forbrugerbeskyttende lovgivning udgør bekendtgørelsen det centrale grundlag for beskyttelsen af elkunder både ved indgåelse af en aftale om levering af elektricitet og i det efterfølgende aftaleforhold.

Forsyningstilsynet fører tilsyn med elhandelsvirksomhedernes manglende overholdelse af bekendtgørelsen. Forsyningstilsynets arbejde med bekendtgørelsen fungerer som en klassisk tilsynsmyndighed, hvor tilsynet af egen drift eller på baggrund af henvendelse kan vælge at påbegynde en tilsynssag. En kunde har således ikke et retskrav på, at tilsynet påbegynder en tilsynssag, ligesom tilsynet ikke kan træffe afgørelse i civilretlige tvister, jf. § 3, stk. 3, i lov om Forsyningstilsynet.

Forsyningstilsynet kan i medfør af 85 d, stk. 1, i elforsyningsloven, påbyde, at forhold, der strider mod loven eller mod regler udstedt i medfør af loven bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist. Undlader en elhandelsvirksomhed at efterkomme et påbud eller forbud efter loven, herunder påbud om at berigtige et ulovligt forhold, kan der straffes med bøde, medmindre højere

straf er forskyldt efter anden lovgivning, jf. § 87, stk. 1, nr. 7, i elforsyningsloven. De forbrugerbeskyttende regler i elleveringsbekendtgørelsen er i dag imidlertid ikke strafbelagt. Forsyningstilsynet har derfor ikke mulighed for at politianmelde en elhandelsvirksomhed for overtrædelse af reglerne i elleveringsbekendtgørelsen.

Elforsyningslovens § 87, stk. 1, oplister en række overtrædelser af loven, som straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. Bestemmelsen suppleres af elforsyningslovens §§ 87 a - 87 c, hvor der for specifikke områder er fastsat selvstændige sanktionsbestemmelser, eksempelvis som følge af EU-retlige forpligtelser om fængselsstraf. Bestemmelserne omfatter bl.a. overtrædelser af forordningen om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne (REMIT-forordningen). Elforsyningslovens § 88, stk. 1, giver desuden hjemmel til at fastsætte bødestraf for overtrædelse af bestemmelser samt vilkår og påbud udstedt i medfør af loven. For samtlige af disse bestemmelser kan der pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.

Elforsyningsloven fastsætter i dag hverken kriterier for strafudmåling eller retningslinjer for bødeniveauer ved overtrædelse af loven eller regler udstedt i medfør heraf. Dette omfatter også de konkrete bestemmelser i elforsyningslovens § 6 a, stk. 1-5, § 6 b, stk. 2-6, § 6 c, stk. 2, og § 72 a, stk. 9, som danner hjemmel for udstedelsen af elleveringsbekendtgørelsen.

I fraværet af specifikke regler i elforsyningsloven er det straffelovens kapitel 10, som indeholder en række hovedhensyn, der skal indgå i straffastsættelsen. Det fremgår således af straffelovens § 80, stk. 1, at der skal lægges vægt på overtrædelsens grovhed og på oplysninger om gerningsmanden. Straffelovens §§ 81 og 82 oplister endvidere en række hovedhensyn, som kan tillægges vægt i henholdsvis skærpende og formildende retning. Herudover følger det af straffelovens § 51, stk. 3, om fastsættelse af bøder for overtrædelse af særlovgivningen, at der ud over hensynet til ensartethed i retsanvendelsen, lovovertrædelsens grovhed og oplysninger om gerningspersonen, jf. straffelovens § 80, skal tages særligt hensyn til den skyldiges betalingsevne og til den opnåede eller tilsigtede fortjeneste eller besparelse. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1995-1996, L 201, som fremsat s. 4056-4057, at ”Det har derfor støtte i loven, at den bøde, som pålægges en juridisk person, kan blive væsentlig større end den, som udmåles over for strafskyldige enkeltpersoner [..]”, og ”Endvidere giver kollektivansvaret mulighed for at fastsætte bøder, der står i passende forhold til virksomhedens størrelse og økonomi og til den fortjeneste, der er opnået eller tilsigtet ved lovovertrædelsen”.

3.2.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at den grønne omstilling i vidt omfang er afhængig af en omfattende elektrificering af det danske samfund. Elkunderne spiller en central rolle i denne proces, hvor deres villighed til at omstille sig er afgørende for at sikre både en effektiv

elektrificering og den nødvendige fleksibilitet til at tilpasse elsystemet til en variabel og decentral energiproduktion baseret på vedvarende kilder. Det er derfor vigtigt, at elkunderne kan have tillid deres elhandelsvirksomhed og de elprodukter, der tilbydes. Elektricitet er et uundværligt produkt, og med et øget forbrug til fx opvarmning og opladning af elbil skabes et endnu større behov for, at elkunderne kan have tillid til deres elhandelsvirksomhed.

Ministeriet vurderer, at det er et problem, at de forbrugerbeskyttende regler på Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets område i dag ikke er straffebelagt. Det har således været forbundet med begrænset risiko for elhandelsvirksomhederne ikke at efterleve reglerne. For at styrke tilliden til elhandelsvirksomhederne og skabe en mere velfungerende sektor er det derfor ministeriets vurdering, at der er behov for at skærpe sanktionerne for overtrædelse af den forbrugerbeskyttende sektorregulering på Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets område. Ministeriet vurderer, at et præventivt sanktionsniveau kan reducere risikoen for, at elhandelsvirksomheder overtræder reglerne, samtidig med at det sikrer, at overtrædelser mødes med mærkbare konsekvenser. Dette vil kunne bidrage til en højere efterlevelse af de forbrugerbeskyttende regler. Det er endvidere ministeriets vurdering, at skærpede sanktioner vil markere samfundets afstandtagen fra overtrædelser af de forbrugerbeskyttende regler på detailmarkedet.

Ministeriet vurderer, at indførelsen af en bødemodel, som der bl.a. kendes for overtrædelser af markedsføringsloven, vil være egnet til at forfølge disse formål. Bødemodellen i markedsføringsloven har således tjent som inspiration for den model, som Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet foreslår i forbindelse med sanktionering af den forbrugerbeskyttende regulering på detailområdet. Denne bygger på et arbejde udført af Arbejdsgruppen for bødeniveau for overtrædelser af markedsføringsloven. Selvom retsområdet er et andet, er der flere generelle principper og metoder i rapporten, som kan overføres til andre retsområder, især hvis målet er at skabe en mere effektiv, gennemsigtig og præventiv bødemodel. Ministeriet vurderer, at sådan en model vil kunne sikre mere konsekvente og gennemsigtige sanktioner, hvilket både vil have en præventiv effekt og skabe incitament for elhandelsvirksomhederne til at overholde den forbrugerbeskyttende regulering. Samtidig vil en bødemodel bidrage til at skabe lige vilkår i sektoren, da alle aktører vil blive mødt med ensartede konsekvenser ved regelbrud. Dette forventes at styrke forbrugernes tillid til elmarkedet og understøtte en mere velfungerende og ansvarlig sektor. En sådan model vurderes at være mere effektiv end at opstille en række ikke-udtømmende hovedhensyn, der kan være vanskelige at vurdere og kræve omfattende indsamling af oplysninger.

Det følger af dansk lovgivningspraksis, at der normalt ikke fastsættes et rammer for bødefastsættelsen. I praksis anføres det alene i lovteksten, at de omfattede lovovertrædelser straffes med bøde, og der kan således i princippet udmåles bøder af enhver størrelse. I det omfang lovgivningsmagten kommer med angivelser vedrørende bødeniveauet, fremgår disse normalt af lovbemærkningerne. Disse angivelser omfatter i praksis straffniveauet i typesituationer eller normaltilfælde. Det anføres herefter i sådanne lovbemærkninger, at fastsættelsen af straffen fortsat

vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og at det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10. Denne lovgivningspraksis bygger bl.a. på Straffelovrådets betænkning nr. 1531 om strafudmåling – samspillet mellem lovgiver og domstole.

Ministeriet foreslår på den baggrund, at der indføres en bødemodel, som vil finde anvendelse på overtrædelser af de forbrugerbeskyttende regler i elleveringsbekendtgørelsen, der er strafbelagt og hvor udmålingen af bøden som udgangspunkt vil være baseret på en overordnet kategorisering af overtrædelser samt elhandelsvirksomhedens omsætning. Bødemodellen foreslås ligeledes at omfatte overtrædelser af regler udstedt i medfør af § 82 b, stk. 5, i elforsyningsloven, hvilket betyder, at manglende efterlevelse af reglerne om til enhver tid at have relevante og korrekte oplysninger på egen hjemmeside og indberette disse til elpris.dk, vil kunne sanktioneres efter modellen. Det foreslås, at bødeniveauet vil blive fastsat efter en model, hvor elhandelsvirksomhederne inddeles i 8 kategorier efter deres omsætningsstørrelse. For hver omsætningskategori foreslås, at der vil blive fastsatte følgende overordnede bødeniveauer: nedsat bødeniveau, normalt bødeniveau og forhøjet bødeniveau.

Bødeniveauerne foreslås at blive fastsat som et interval, hvor det vil bero på en samlet vurdering af de gældende bødekrITERIER i straffelovens kapitel 10, hvilken bøde inden for det angivne bødeinterval, der skal anvendes. Den endelige bøde vil som udgangspunkt skulle ligge inden for de fastsatte bødeintervaller, men fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil derfor kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10. De angivne bødeintervaller vil løbende kunne justeres i forhold til den økonomiske udvikling.

Den foreslåede model vil dermed tage højde for, at overtrædelser af den forbrugerbeskyttende regulering på detailmarkedet er af meget forskellig grovhed, der spænder fra mere bagatelagtige overtrædelser uden nogen reel risiko for elkunderne, til overtrædelser med betydelige direkte skadevirkninger for den eller de berørte elkunder. Modellen vil ligeledes tage højde for, at elhandelsvirksomhederne, der begår overtrædelserne, varierer betragteligt i størrelse, hvorved det sikres, at bøden også vil være mærkbar for store elhandelsvirksomheder og ikke fremstår som økonomisk uvæsentlig.

Forslaget, som har til formål at gennemføre en skærpelse af sanktionerne på detailområdet, kan skematisk fremstilles som anført nedenfor. Det bemærkes, at elhandelsvirksomheder i medfør af elforsyningslovens § 5, nr. 12, alene omfatter elhandelsvirksomheder, det vil sige virksomheder, der

sælger elektricitet til eller køber elektricitet af den, der omfattes af et aftagenummer. Der henvises desuden til den foreslåede § 88, stk. 2, som affattet i lovforslagets § 1, samt bemærkningerne hertil.

<i>Bøder til elhandelsvirksomheder</i>								
Omsætningskategori	0-5 mio. kr.	5-10 mio. kr.	10-20 mio. kr.	20-50 mio. kr.	50-100 mio. kr.	100-200 mio. kr.	200-500 mio. kr.	Over 500 mio. kr.
Nedsat bødeniveau	25.000 –	25.000 –	50.000 –	50.000 –	50.000 –	50.000 –	50.000 –	50.000 –
	39.999 kr.	39.999 kr.	79.999 kr.	199.999 kr.	399.999 kr.	499.999 kr.	499.999 kr.	op til 4.999.999 kr.
Normalt bødeniveau	40.000 –	40.000 –	80.000 –	200.000 –	400.000 –	500.000 –	500.000 –	500.000 kr. –
	79.999 kr.	99.000 kr.	199.999 kr.	499.999 kr.	999.999 kr.	1.999.999 kr.	4.999.999 kr.	1 pct. af elhandelsvirksomhedens omsætning op til 1 mia., plus 0,1 pct. af omsætningen over 1 mia.*
Forhøjet bødeniveau	Over 80.000 kr.	Over 100.000 kr.	Over 200.000 kr.	Over 500.000 kr.	Over 1.000.000 kr.	Over 2.000.000 kr.	Over 5.000.000 kr.	1 pct. af elhandelsvirksomhedens omsætning op til 1 mia., plus 0,1 pct. af omsætningen over 1 mia.
* Eksempel: For en elhandelsvirksomhed med en omsætning på 800 mio. kr., vil bødeintervallet være 500.000 kr. – 8.000.000 kr. For en elhandelsvirksomhed med en omsætning på 1,5 mia., vil bødeintervallet være 500.000 kr. – 10.500.000 kr.								

3.2.2. Karantæne fra datahub

3.2.2.1. Gældende ret

Energinet skal i medfør af § 28, stk. 1, nr. 7, i elforsyningsloven, etablere og varetage driften af en datahub. Energinets datahub er en centraliseret IT-plattform, der fungerer som en fælles data- og informationsudvekslingshub for energisektoren. Datahub er designet til at håndtere og koordinere data relateret til energimarkedet. Formålet med datahub er at effektivisere og optimere data og processer mellem aktører i energisektoren, herunder danne grundlaget for afregningen i markedet. Energinets datahub spiller dermed en central rolle i at støtte den grønne omstilling og integrere vedvarende energikilder ved at lette håndteringen af komplekse datastrømme og processer i energimarkedet. Samtidig er datahub et centralt element i den markedsmodel, der blev indført med

engrosmodellen, idet den understøtter ansvarsfordelingen på elmarkedet og fremmer markedsåbning samt konkurrence ved at sikre gennemsigtighed og lige adgang til data for alle aktører.

For at kunne operere som elhandelsvirksomhed og levere elektricitet til elkunder på detailmarkedet, er det derfor en forudsætning at være registreret og have adgang til datahub. Tilstedeværelsen i datahub muliggør bl.a., at elhandelsvirksomheder kan deltage i engrosafregningen, som Energinet håndterer på grundlag af de indsendte måledata. Engrosafregningen er afregningen af markedet mellem Energinet, netvirksomheder og elhandelsvirksomheder. Netvirksomheden og Energinet genererer hver en regning til elhandelsvirksomheden, som derefter fakturerer elkunden via én samlet regning. Elhandelsvirksomheden er således den primære kontakt for elkunden i engrosmodellen. Det er således elhandelsvirksomheden, der skal indberette stamdata om elkunderne og registrere både leverandørskift og flytninger til datahub. Det er datahub, der på baggrund af elhandelsvirksomhedens meddelelse effektuerer det tekniske skift af elhandelsvirksomhed eller flytning af leveringen til en ny adresse.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet og udførelsen af de opgaver, som påhviler Energinet i medfør af § 28, stk. 1, jf. § 28, stk. 2, i elforsyningsloven. Regler om indholdet og udførelsen af opgaver vedrører, hvordan en given funktion eller opgave skal administreres og gennemføres i praksis. De fastlægger dermed de nærmere rammer for, hvordan Energinet skal agere for at opfylde sine lovbestemte forpligtelser. Denne mulighed anvendes imidlertid kun i begrænset omfang, eksempelvis når udviklingen af forskrifter hos Energinet er nødvendig for at opfylde EU-retlige forpligtelser. Udgangspunktet er derfor, at Energinet af egen drift udvikler de forskrifter, som de anser nødvendige for, at Energinet kan udføre deres opgaver.

Energinet kan i medfør af § 31, stk. 2, i elforsyningsloven, stille vilkår for brugernes adgang til at benytte virksomhedens ydelser, herunder datahub. Disse vilkår skal være objektive, ikkediskriminerende og offentligt tilgængelige, jf. elforsyningslovens § 6 d. Betingelser og vilkår for anvendelse af transmissionsnettet skal som udgangspunkt anmeldes til og godkendes af Forsyningstilsynet i henhold til § 73 a, stk. 1, og § 76, stk. 1, i elforsyningsloven, før de kan tages i brug.

Energinet kan i medfør af § 31, stk. 3, i elforsyningsloven, meddele påbud til brugere, der groft eller gentagne gange tilsidesætter de fastsatte vilkår. Overholder brugeren ikke påbuddet, kan Energinet træffe afgørelse om helt eller delvist at udelukke vedkommende fra at benytte Energinets ydelser, indtil vilkårene er opfyldt. Afgørelser truffet af Energinet kan indbringes for Forsyningstilsynet. Afgørelser, der medfører afregistrering af en virksomhed som bruger af datahubben, kan forlanges indbragt for domstolene af den berørte virksomhed. Anmodning herom skal fremsættes over for Energinet inden fire uger efter, at afgørelsen er meddelt virksomheden, og afgørelsen skal indeholde oplysning om denne adgang. Energinet anlægger herefter sag mod den pågældende virksomhed i

overensstemmelse med retsplejelovens regler om borgerlige sager. Domstolsprøvelsen har ikke opsættende virkning, jf. § 31, stk. 4 og 5, i elforsyningsloven.

Hvis en elhandelsvirksomhed mister adgangen til datahub - fx fordi virksomheden tidesætter de fastsatte vilkår - vil elhandelsvirksomheden ikke længere kunne fungere på elmarkedet og levere elektricitet til elkunder. Elhandelsvirksomhedens aftageenumre vil i sådan en situation blive overført til andre elhandelsvirksomheder efter proceduren i elforsyningslovens § 72 e. Elkunderne er således sikret en uafbrudt forsyning af elektricitet.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan således efter gældende ret ikke fastsætte betingelser eller vilkår for brugernes anvendelse af datahub eller sanktionere virksomheders manglende efterlevelse af disse vilkår. Denne kompetence ligger i medfør af elforsyningsloven hos Energinet.

3.2.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ministeriet kan konstatere, at det trods anvendelse af politianmeldelser og bøder, har vist sig vanskeligt at stoppe elhandelsvirksomheder, der systematisk vildleder elkunder, fx i forbindelse med telefonsalg. Bøder og politianmeldelser alene har ikke været tilstrækkeligt til at afskrække disse elhandelsvirksomheder fra at overtræde reglerne eller til at forebygge lignende overtrædelser hos andre aktører. Når elhandelsvirksomheder anvender vildledende markedsføring, eksempelvis gennem uigennemsigtige produkter, aggressivt telefonsalg eller vildledende information om priser og vilkår – risikerer elkunder at skifte elhandelsvirksomhed eller elprodukt på et misvisende grundlag. Nogle elkunder oplever at blive flyttet til dyrere elprodukter, end de blev stillet i udsigt, eller indgå aftaler, de ikke fuldt ud forstår. Dette skaber ikke blot frustration hos de berørte elkunder, men undergraver også tilliden til elmarkedet som helhed. Dette kan føre til en generel opfattelse af, at branchen er uigennemsigtig og utroværdig, hvilket kan svække konkurrencen og mindske elkundernes incitament til at skifte elhandelsvirksomhed, selv når bedre elprodukter er tilgængelige. Ministeriet ønsker at sikre, at de elhandelsvirksomheder, der bryder reglerne, møder mærkbare konsekvenser. Målet er et mere tillidsvækkende marked, hvor elhandelsvirksomheder prioriterer gennemsigtighed for elkunden og overholdelse af reglerne.

Det foreslås derfor, at ministeren bemyndiges til at fastsætte vilkår for brugen af datahub, hvis overtrædelse kan medføre karantæne fra datahub. En karantæne vil indebære, at elhandelsvirksomhedens adgang til at indmelde leverandørskift, tilflytninger mv. i datahub vil blive suspenderet i en given periode. Elhandelsvirksomheden vil under karantænen fortsat kunne afregne sine eksisterende kunder, men vil bl.a. være forhindret i at indmelde skift af elhandelsvirksomhed til datahub, før karantænen er udløbet. Den foreslåede ordning vil være målrettet elhandelsvirksomheder, der vildleder forbrugere, eksempelvis for at få dem til at skifte elhandelsvirksomhed, kontakter elkunder uanmodet eller undlader at tilbagebetale tilgodehavender

til elkunderne i forbindelse med slutfregningen. En karantæne vil således være et indgribende tiltag, der vil kunne fjerne incitamentet for elhandelsvirksomheder til at overtræde lovgivningen.

Den foreslåede ordning vil medføre, at det vil blive fastsat som et vilkår for at benytte datahub, at elhandelsvirksomheden til enhver tid overholder markedsføringslovens regler om forbud mod vildledende markedsføring og forbrugeraftalelovens forbud mod uanmodede henvendelser. Det vil ligeledes blive fastsat som vilkår for benyttelse af datahub, at elhandelsvirksomheden sikrer, at elkunderne får tilbagebetalt tilgodehavender i forbindelse med slutfregningen. Såfremt en elhandelsvirksomhed overtræder de fastsatte vilkår, vil det medføre en karantæne fra datahub. Ordningen vil kunne udvides til at omfatte yderligere vilkår, herunder i områder, hvor der er konstateret et særligt behov, eksempelvis som følge af grove og systematiske overtrædelser, identificeret af Forbrugerombudsmanden, Forsyningstilsynet eller andre relevante myndigheder. Sådanne myndigheder vil kunne rette henvendelse til ministeriet med henblik på at få vurderet, om en udvidelse af ordningen er nødvendig.

Den foreslåede ordning vil indebære, at en karantæne vil kunne aktiveres umiddelbart efter, at der er udstedt et påbud til elhandelsvirksomheden. Det vil derfor ikke være nødvendigt at afvente, om elhandelsvirksomheden tilsidesætter eller undlader at efterleve påbuddet.

Ministeriet vurderer, at en karantæne fra datahub, henset til sin indgribende karakter for elhandelsvirksomheder, bør forbeholdes regulering, hvor det er afgørende, at tilliden mellem elhandelsvirksomheden og elkunden ikke brydes, og hvor en effektiv håndtering af overtrædelser er nødvendig for at opretholde tilliden til markedets aktører.

Det foreslås, at en karantæne gives ved et påbud, uanset hvor alvorlig eller bagatelagtig elhandelsvirksomhedens overtrædelse måtte være. Formålet hermed er at sikre en så hurtig reaktion fra myndighederne som muligt. Det vil være muligt at udvide modellen til andre overtrædelser af reguleringen end dem, der er anført ovenfor, men dette skal således ske under hensyntagen til balance mellem behov for hurtighed og proportionalitet i reaktionen. Ministeriet ønsker således ikke, at ellers lovlydige elhandelsvirksomheder pålægges en automatisk karantæne for mindre betydningsfulde overtrædelser af reguleringen.

Med den foreslåede tilgodeses elhandelsvirksomhedernes retssikkerhed ved muligheden for domstolsprøvelse af det administrative påbud. Hvis en domstol erklærer et meddelt påbud ugyldigt og ophæver påbuddet, bortfalder karantænen.

3.2.3. Tvangsbøder

3.2.3.1. Gældende ret

Forsyningstilsynet kan i medfør af 85 d, stk. 1, i elforsyningsloven, påbyde, at forhold, der strider mod loven eller mod regler udstedt i medfør af loven bringes i orden straks eller inden en nærmere

angivet frist. Undlader en elhandelsvirksomhed at efterkomme et påbud eller forbud efter loven, herunder påbud om at berigtige et ulovligt forhold, kan der straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, jf. § 87, stk. 1, nr. 7, i elforsyningsloven. Straffesager efterforskes som udgangspunkt af politiet, fx på baggrund af anmeldelse fra Forsyningstilsynet, hvorefter anklagemyndigheden, hvis der er grundlag for det, rejser tiltale ved domstolene, som træffer afgørelse om skyldsspørgsmålet og fastsætter bøden. Efter retsplejelovens § 997, stk. 3, kan der desuden i domme, hvorved nogen tilpligtes at opfylde en forpligtelse mod det offentlige, som tvangsmiddel fastsættes en fortløbende bøde, der tilfalder statskassen (tvangsbøder).

Elforsyningslovens § 86, stk. 1, giver imidlertid Forsyningstilsynet hjemmel til at pålægge daglige eller ugentlige administrative tvangsbøder for manglende efterlevelse af bestemte påbud. En administrativ tvangsbøde er en afgørelse om, at en økonomisk sanktion vil blive pålagt, hvis en handlepligt ikke opfyldes – f.eks. et påbud. Administrative tvangsbøder pålægges således ikke af domstolene, men af forvaltningen. Tvangsbøden fungerer således ikke som en egentlig straf, men som et middel til at fremtvinge efterlevelse af en allerede eksisterende forpligtelse. Det bemærkes, at tvangsbøder kan opfattes som en straf, og de er ikke omgærdet af samme retssikkerhedsgarantier som tvangsbøder pålagt af domstolene. I medfør af dansk lovgivningspraksis bør derfor kun gives hjemmel til administrative tvangsbøder, hvis der foreligger et helt særligt behov for effektiv kontrol og håndhævelse på det pågældende område. Endvidere bør de forhold, der udløser tvangsbøderne, være let konstaterbare.

Forsyningstilsynets mulighed for at anvende administrative tvangsbøder omfatter manglende efterlevelse af et påbud til en netvirksomhed om at indberette oplysninger vedrørende virksomhedens aftagenumre til datahub, herunder om forbrug, tariffer og andre oplysninger af betydning for elhandelsvirksomhedernes fakturering af elkunden, jf. § 22, stk. 3, i elforsyningsloven. Det vedrører for det andet manglende efterlevelse af Forsyningstilsynets påbud til en kollektiv elforsyningsvirksomhed om at ændre i priser og betingelser, der ikke vurderes at være i overensstemmelse med elforsyningsloven, jf. § 77, i elforsyningsloven. For det tredje vedrører det manglende efterlevelse af Forsyningstilsynets påbud om opfyldelse af bestemte forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1227/2011/EU af 25. oktober 2011 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene med senere ændringer (REMIT-forordningen). Forsyningstilsynets adgang til at pålægge administrative tvangsbøder er således begrænset til de nævnte tilfælde og omfatter ikke påbud vedrørende andre bestemmelser i elforsyningsloven. Fælles for de pågældende bestemmelser er, at de er af væsentlig betydning for, at markedet kan fungere hensigtsmæssigt. Der foreligger således et særligt behov for håndhævelse på de pågældende områder. Der er i medfør af § 86, stk. 2, i elforsyningsloven, udpantningsret for de nævnte bøder.

Forsyningstilsynet har efter gældende ret ikke mulighed for at udstede administrative tvangsbøder, såfremt en elhandelsvirksomhed ikke efterlever et påbud om at tilbageføre for meget betalte

acountobeløb til elkunden samtidig med slutaafregningen i medfør af elforsyningslovens § 72 c, stk. 6. En elkunde har i medfør af § 17, stk. 1, i elleveringsbekendtgørelsen, krav på at modtage en slutaafregning fra elhandelsvirksomheden senest 4 uger efter, at skift af elhandelsvirksomhed har fundet sted i datahubben, eller fra tidspunktet for leveringsophør på den fraflyttede adresse i forbindelse med flytning.

3.2.3.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

På baggrund af en undersøgelse af elhandelsvirksomhedernes slutaafregning ved af skift af elhandelsvirksomhed, foretaget af Forsyningstilsynet i 2023, kan Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet konstatere, at en række elhandelsvirksomheder ikke overholdt reglerne på området. Det vedrører både overholdelse af selve tidsfristen for elkundens modtagelse af slutaafregningen og tilfælde, hvor elkunders tilgodehavender blev tilbageholdt i strid med elforsyningsloven.

Ministeriet vurderer, at sådanne overtrædelser af reguleringen undergraver forbrugernes tillid til elmarkedet og skaber mistillid til branchen som helhed. Når elkunder ikke kan være sikre på at modtage deres tilgodehavender rettidigt og i overensstemmelse med gældende regler, svækkes tilliden til elhandelsvirksomhederne. Elkunderne står i forvejen over for et komplekst marked, hvor gennemsigtighed er afgørende for deres deltagelse på detailmarkedet. Det er derfor uacceptabelt, at nogle elhandelsvirksomheder tilbageholder midler, som retmæssigt tilkommer elkunderne. Det er derfor væsentligt, at reglerne håndhæves konsekvent, og at der tages skridt til at sikre, at elkunder kan have tillid til deres elhandelsvirksomhed, også når de skifter elhandelsvirksomhed. Som anført i afsnit 3.2.2.2. i de almindelige bemærkninger om karantæne fra datahub foreslås det derfor også, at overtrædelser af reglerne om tilbagebetaling af tilgodehavender til elkunder i forbindelse med slutaafregningen medfører karantæne fra datahub. Det foreslås ligeledes, at overtrædelse af reglerne omfattes af den bødemodel, der er beskrevet i afsnit 3.2.1.2.

Ministeriet foreslår på den baggrund, at manglende efterlevelse af et påbud om tilbagebetaling af tilgodehavender i forbindelse med slutaafregningen skal kunne sanktioneres med en administrativ tvangsbøde. Formålet med denne sanktion vil være at sikre en hurtig og effektiv håndhævelse af reglerne og dermed beskytte elkundens rettigheder samt opretholde tilliden til elhandelsvirksomhederne på detailmarkedet. Tvangsbøden vil kunne pålægges dagligt eller ugentligt, indtil påbuddet efterleves, således at der skabes et incitament elhandelsvirksomheden til at opfylde sine forpligtelser.

Det bemærkes, at tvangsbøder kan opfattes som en straf, og de er ikke omgærdet af samme retssikkerhedsgarantier som tvangsbøder pålagt af domstolene. Som anført i beskrivelsen af gældende ret om dansk lovgivningspraksis, bør derfor kun gives hjemmel til administrative

tvangsbøder, hvis der foreligger et helt særligt behov for effektiv kontrol og håndhævelse på det pågældende område. Endvidere bør de forhold, der udløser tvangsbøderne, være let konstaterbare.

Ministeriets vurderer, at manglende efterlevelse af et påbud fra Forsyningstilsynet om at tilbageføre for meget betalte acontobeløb til elkunder vil opfylde de opstillede kriterier for anvendelse af administrative tvangsbøder. Forslaget er begrundet i et særligt behov for effektiv kontrol og håndhævelse, idet tilbagebetaling af tilgodehavender ved slutaftregningen er helt central for elkundens økonomiske interesser og har samtidig væsentlig betydning for elkundernes tillid til elhandelsvirksomhederne. Tidligere sager har vist, at det for en enkelt elhandelsvirksomhed kan vedrøre et trecifret millionbeløb, der uretmæssig er blevet tilbageholdt fra elkunderne i forbindelse med slutaftregningen. Uden en effektiv sanktionsmulighed risikerer elkunderne således at blive økonomisk stillet ringere, hvis en elhandelsvirksomhed undlader at efterleve påbuddet. Desuden er det objektivt verificerbart, om et påbud om tilbagebetaling er efterlevet inden for den fastsatte frist. Der er således ikke tale om en skønsmæssig vurdering, men en simpel konstatering af, om tilbagebetalingen er sket eller ej. Dette understøtter retssikkerheden, da det mindsker risikoen for vilkårlighed i sanktioneringen. Endelig er det værd at bemærke, at selvom administrative tvangsbøder ikke er omgærdet af samme retssikkerhedsgarantier som domstolspålagte bøder, skal de stadig administreres inden for rammerne af forvaltningsrettens grundlæggende principper, herunder proportionalitetsprincippet. Der skal således altid foretages en afvejning af nødvendigheden og rimeligheden af sanktionen i forhold til formålet om at sikre effektiv håndhævelse af slutaftregningen.

3.2.4. Adgang til datahub

3.2.4.1. Gældende ret

Adgangen til at etablere sig som elhandelsvirksomhed og levere elektricitet til elkunder er lav sammenlignet med andre forsyningsområder. I modsætning til mange andre forsyningsområder kræver elhandelsvirksomhed ikke investeringer i fysisk infrastruktur eller produktionskapacitet, og det er let at registrere sig som aktør på markedet. Der stilles i elforsyningsloven ingen krav om minimumskapital eller garantistillelse for at komme ind på detailmarkedet med henblik på at begynde levering af elektricitet til elkunder. Selvom de formelle adgangsbarrierer for at blive oprettet som elhandelsvirksomhed er lave, skal en række øvrige krav fortsat opfyldes.

For at operere som elhandelsvirksomhed og levere elektricitet til elkunder på detailmarkedet er det for det første en forudsætning at være registreret og have adgang til Energinets IT-plattform, datahub. Det indebærer, at en elhandelsvirksomhed skal have et GLN- eller EIC-nummer, der sikrer entydig identifikation i datahub. Derudover kræves et godkendt IT-system, enten fra en certificeret systemleverandør eller gennem en bestået systemtest af eget IT-system. Elhandelsvirksomheden skal desuden have de nødvendige certifikater til både test- og produktionsmiljøet samt indgå en aftale med en balanceansvarlig aktør eller selv opnå status som balanceansvarlig. For at sikre

overholdelse af de tekniske forskrifter skal elhandelsvirksomheden også følge kravene i kontrolstrukturen for det kollektive elforsyningsnet, som gælder for alle elforsyningsvirksomheder i Danmark. Denne kontrolstruktur understøtter en stabil og effektiv systemdrift gennem en ensartet og præcis kommunikation mellem aktørerne.

Derudover skal elhandelsvirksomheden indgå en aftale med den relevante netvirksomhed for at få adgang til det pågældende net. Typisk anvendes standardaftalen mellem netselskabet og elleverandøren om brug af distributionsnettet, der er udarbejdet af brancheorganisationen Green Power Denmark og taget til efterretning af Forsyningstilsynet. Standardaftalen fastlægger rammerne for samarbejdet mellem parterne. Aftalen regulerer blandt andet netvirksomhedens leverancer, ansvarsfordelingen samt de gældende betalingsbetingelser, hvilket sikrer en klar og gennemsigtig struktur for samspillet mellem netvirksomheder og elhandelsvirksomheder. Både Energinet og netvirksomhederne kan kræve sikkerhedsstillelse, hvis der foreligger oplysninger, der indikerer en forhøjet risiko for, at elhandelsvirksomheden ikke kan opfylde sine betalingsforpligtelser for leverede ydelser. Når ovenstående er på plads gennemfører Energinet en obligatorisk test med henblik på at sikre, at elhandelsvirksomhedens IT-systemer korrekt kan håndtere de markedsprocesser, der er nødvendige for at drive elhandelsvirksomhed, såsom leverandørskift, tilflytninger, fraflytninger og afregning.

Herefter kan elhandelsvirksomheden påbegynde leveringen af elektricitet til elkunder. I den forbindelse skal virksomheden overholde de gældende regler og lovgivning, der regulerer aftaleforholdet mellem elhandelsvirksomheden og elkunden. Dette omfatter blandt andet elleveringsbekendtgørelsen, der fastsætter krav til indgåelse og opsigelse af aftaler, prisoplysninger, fakturering og håndtering af kundehenvendelser. Derudover skal elhandelsvirksomheden overholde forbrugeraftaleloven, som beskytter elkunden i forbindelse med aftaleindgåelse, herunder regler om fortrydelsesret, oplysningspligt og fair handelspraksis.

3.2.4.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Antallet af elhandelsvirksomheder har oplevet en markant vækst siden liberaliseringen af elmarkedet. I dag findes ca. 60 elhandelsvirksomheder, der leverer elektricitet til husholdningsforbrugere. Dette ses som et tegn på et fungerende og dynamisk marked, hvor konkurrencen trives, og adgangsbarriererne for nye aktører er lave. Øget konkurrence er med til at drive innovation, forbedre kundeservice og sikre gode priser for elkunderne, hvilket styrker både markedets effektivitet og dets evne til at imødekomme elkundernes skiftende behov.

Ministeriet har imidlertid erfaret, at de lave adgangsbarrierer i nogle tilfælde anvendes af visse virksomheder som en mulighed for at træde ind på detailmarkedet uden nødvendigvis at have de bedste intentioner overfor hverken elkunderne eller de øvrige elhandelsvirksomheder på detailmarkedet. Der spekuleres i hurtigt at tiltrække elkunder til virksomheden, og dette sker ofte på

bekostning af elkunderne, som bl.a. som følge af vildledende markedsføring, ender med at blive præsenteret for uigennemsigtige vilkår og uhensigtsmæssige elaftaler, der ender med at stille elkunden dårligere. Denne ulovlige praksis har vist sig vanskelig at standse. Det påvirker også de elhandelsvirksomheder, der overholder reglerne, da de risikerer at miste kunder på et urimeligt grundlag. Denne praksis skaber usikkerhed og mistillid blandt elkunderne og skader branchen som helhed.

Ministeriet vil gerne imødegå denne adfærd ved at øge markedsbarrieren for at blive etableret som elhandelsvirksomhed, der leverer elektricitet til elkunder. Ministeriet vurderer, at dette vil kunne bidrage til at øge tilliden til elhandelsvirksomhederne, idet en højere markedsbarriere vil kunne medvirke til at reducere antallet af virksomheder, der træder ind på markedet uden de nødvendige forudsætninger for at drive en elhandelsvirksomhed, eller ser elmarkedet som en nem måde at lave en hurtig forretning. Ministeriet er opmærksom på, at det ikke vil kunne garanteres, at en øget adgangsbarriere kan afholde disse virksomheder fra at blive etableret som elhandelsvirksomhed, men det vil dog gøre det vanskeligere, hvilket i sidste ende kan gavne både elkunderne og branchen. Ministeriet bemærker desuden, at en øget adgangsbarriere vil have en god synergi med muligheden for at give karantæne fra datahub, jf. afsnit 3.2.2.2. i de almindelige bemærkninger, idet en øget adgangsbarriere vil bidrage til at forhindre, at elhandelsvirksomheder i en karantæneperiode opretter nye elhandelsvirksomheder og fortsætter deres aktiviteter.

Ministeriet foreslår på den baggrund, at det vil blive fastsat som betingelse for at en elhandelsvirksomhed vil kunne blive registreret som bruger af datahub, at der indbetales et depositum til Energinet. Hvis en elhandelsvirksomhed ikke indbetaler det krævede depositum, vil den ikke kunne blive registreret som bruger af datahubben. Da adgang til datahubben er en forudsætning for at operere som elhandelsvirksomhed og levere elektricitet til elkunder, vil manglende indbetaling af depositum i praksis betyde, at virksomheden ikke kan drive elhandelsvirksomhed.

Ministeriet vurderer, at en bankgaranti eller lignende ikke vil have den samme præventive effekt som et depositum, da en bankgaranti typisk ikke påvirker elhandelsvirksomhedens likviditet på samme måde. En bankgaranti ville indebære, elhandelsvirksomheden bevarer sin rådighed over egne midler og vil kunne fortsætte sine aktiviteter uden en reel økonomisk binding. Dermed ville elhandelsvirksomheder kunne afregistrere sig fra datahub, opnå frigivelse af garantien og hurtigt genregistrere sig under et nyt navn uden at opleve den barriere, som er tiltænkt. Ministeriet foreslår derfor, at Energinet først vil skulle tilbagebetale et depositum 6 måneder efter afregistrering har fundet sted i datahub. Karensperioden ville skulle forhindre, at elhandelsvirksomheder omgår formålet med ordningen ved at lade sig afregistrere fra datahub, få depositummet tilbagebetalt og derefter at blive registreret i datahub under et nyt navn inden for en kort periode.

Størrelsen på depositummet foreslås fastsat til 1.000.000 DKK, da dette beløb forventes at være tilstrækkeligt til at begrænse antallet af virksomheder, der etablerer sig som elhandelsvirksomhed med henblik på at lave en hurtig forretning på bekostning af elkunderne og de øvrige elhandelsvirksomheder. En villighed til at betale til depositum på 1.000.000 DKK signaliserer den fornødne seriøsitet fra virksomheden til at operere på detailmarkedet. Ministeriet bemærker, at det er vigtigt at finde en balance i fastsættelsen af depositummets størrelse, så det både sikrer seriøsitet og ansvarlighed fra virksomhederne, samtidig med at det ikke hindrer nye og innovative aktører i at få adgang til markedet. Ministeriet er fortsat interesseret i at fremme innovation og konkurrence, og ønsker derfor at sikre, at depositummet ikke bliver en uhensigtsmæssig barriere for virksomheder.

Ministeriet finder det ikke nødvendigt, at depositummet skal være bundet i en ubegrænset periode. Formålet med ordningen vil være at sikre, at elhandelsvirksomheder er seriøse aktører med en reel intention om at operere på elmarkedet. Hvis en elhandelsvirksomhed fremadrettet forbliver aktiv på markedet i en længere periode, vil det indikere, at virksomheden har en langsigtet tilgang, hvorfor depositummet i sådanne tilfælde vil kunne frigives. Dette skal sikre en rimelig balance mellem behovet for at forhindre aktører i at udnytte markedet og samtidig undgå unødigt kapitalbinding.

Den foreslåede ordning foreslås at have virkning fra og med den 8. maj 2025. Uden en virkningsbestemmelse, der knytter lovens virkning til tidspunktet for den politiske aftales offentliggørelse, ville der være en betydelig risiko for, at de foreslåede tiltag kunne omgås. Elhandelsvirksomheder ville i perioden mellem aftalens offentliggørelse og lovens ikrafttræden kunne oprette et større antal elhandelsvirksomheder i datahub med henblik på at etablere adgang til markedet uden at skulle stille det foreslåede depositum eller frygte udelukkelse fra markedet som følge af en karantæne. En sådan praksis ville kunne undergrave formålet med reguleringen. Ved at lade kravet om depositum finde anvendelse for elhandelsvirksomheder oprettet fra den 8. maj 2025, afskæres denne form for omgåelse.

Den foreslåede ordning, hvor kravet om depositum får virkning med tilbagevirkende kraft, er således begrundet i et væsentligt samfundsmæssigt hensyn, nemlig behovet for at sikre forbrugerbeskyttelsen og tilliden til detailmarkedet for el. For det andet blev de relevante tiltag, herunder depositumkravet, offentliggjort i forbindelse med den politiske aftale om forbrugerbeskyttelse på detailmarkedet for el den 8. maj 2025. Det må derfor antages, at aktører på markedet har været bekendt med, at der ville blive indført en sådan ordning. Den tilbagevirkende virkning knytter sig netop til tidspunktet for offentliggørelsen af aftalen og ikke længere tilbage end dette. For det tredje er det tidsrum, hvori loven har tilbagevirkende kraft, kort og afgrænset. Der er således tale om en målrettet og begrænset anvendelse af virkning med tilbagevirkende kraft, som er nødvendig for at sikre, at ordningen får den tilsigtede virkning.

3.3. Øget gennemsigtighed på detailmarkedet

3.3.1. Gennemsigtighed om priser og vilkår

3.3.1.1. Gældende ret

Forsyningstilsynet driver i medfør af § 82 b, stk. 1, i elforsyningsloven den statslige prissammenligningsportal, elpris.dk, der bidrager til, at elkunderne på en enkel måde kan danne sig et overblik og foretage sammenligning af elhandelsvirksomheder og elprodukter på detailmarkedet. Prisportalen er gratis at anvende og offentligt tilgængelig på internettet. Bestemmelsen sikrer en gennemførelse af elmarkedsdirektivets artikel 14, hvorefter medlemsstaten skal sikre, at elkunder har adgang til mindst ét sammenligningsværktøj, der gør det muligt for elkunder at sammenligne elhandelsvirksomhedernes elprodukter.

Elhandelsvirksomheder skal i medfør af § 72 a, stk. 5, i elforsyningsloven, sikre, at der til enhver tid findes relevante og korrekte oplysninger om alle virksomhedens produkter, herunder priser og vilkår, på virksomhedens hjemmeside. Elhandelsvirksomheden skal tillige indberette disse oplysninger til elpris.dk. Forpligtelsen til at sikre, at der til enhver tid findes relevante og korrekte oplysninger om elhandelsvirksomhedens produkter, gælder således både for oplysningerne på elhandelsvirksomhedens egen hjemmeside og for de oplysninger, der indberettes til elpris.dk. Det betyder, at elhandelsvirksomheden løbende skal opdatere og vedligeholde oplysningerne på begge platforme, så de afspejler de faktiske priser og vilkår, der gælder for de udbudte produkter. Der skal således være overensstemmelser mellem oplysningerne på virksomhedens hjemmeside og de oplysninger, som elkunderne kan tilgå via elpris.dk. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2013-14, tillæg A, L 180 som fremsat, at under begrebet relevante oplysninger hører bl.a. oplysning om, hvorvidt der er tale om en fast pris for en periode eller en variabel pris, opsigelsesperiode, information om rabatter, særlige introduktionstilbud og andre vilkår for elforbrugerne, herunder oplysning om priser og vilkår, når f.eks. et introduktionstilbud eller en rabat ophører. Desuden skal det klart fremgå af elhandelsvirksomhedens hjemmeside samt af oplysningerne til prisportalen, såfremt et produkt kun tilbydes i et eller flere begrænsede områder, jf. forslaget til § 6 b, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 8. Alt efter den konkrete udformning af prisportalen vil der skulle leveres yderligere oplysninger til prisportalen, eksempelvis vedrørende elproduktets miljøkategori, elproduktets risikoprofil eller evt. supplerende ydelser til elproduktet.

Forsyningstilsynet har i medfør af § 82 b, stk. 5, i elforsyningsloven, en bred bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om elhandelsvirksomhedernes indberetninger til elpris.dk. Det kan eksempelvis være regler om hvilke oplysninger, der skal indberettes, samt hvordan og i hvilket format indberetningen skal ske. Bestemmelsen vedrører alene elhandelsvirksomhedernes indberetning til elpris.dk og kan derfor ikke anvendes til at fastsætte nærmere regler for, hvordan oplysningerne skal præsenteres på elhandelsvirksomhedernes egne hjemmesider. Forsyningstilsynet

har anvendt bemyndigelsen til at udmønte bekendtgørelsen om elhandelsvirksomhedernes indberetning af standardpriser, tariffer, rabatter og vilkår på prisportalen elpris.dk.

Forsyningstilsynet fører tilsyn med både elhandelsvirksomhedernes hjemmesider og de oplysninger, der indberettes til elpris.dk, jf. § 72 a, stk. 8, i elforsyningsloven. En væsentlig del af tilsynet med elhandelsvirksomhedernes hjemmesider består i at kontrollere, om de oplysninger, der fremgår heraf, stemmer overens med de oplysninger, som er indberettet til elpris.dk. Tilsynet med elpris.dk kan som følge af Forsyningstilsynets mulighed for at fastsætte nærmere regler for indberetning af oplysninger være mere dybdegående, idet kan reguleres hvilke oplysninger, der skal indberettes, samt hvordan og i hvilket format indberetningen skal ske. Overholder en elhandelsvirksomhed ikke sine forpligtelser kan Forsyningstilsynet meddele pålæg om omgående berigtigelse af forholdet. Misligholder elhandelsvirksomheden groft eller gentagne gange sine forpligtelser, orienterer Forsyningstilsynet klima-, energi- og forsyningsministeren herom.

Klima-, energi- og forsyningsministeren har i medfør af § 72 a, stk. 6, i elforsyningsloven, en særskilt mulighed for at meddele påbud til en elhandelsvirksomhed, der groft eller gentagne gange misligholder forpligtelser til at have korrekte og relevante oplysninger på egen hjemmeside eller elpris.dk. Ved manglende opfyldelse af et påbud kan klima-, energi- og forsyningsministeren fratage elhandelsvirksomheden retten til at være registreret i datahubben. Fratages elhandelsvirksomheden retten til at være registreret i datahubben, overføres elhandelsvirksomhedens aftennumre uden forsinkelse af Energinet til andre elhandelsvirksomheder efter proceduren i elforsyningslovens § 72 e. Klima-, energi- og forsyningsministerens afgørelse om at fratage en elhandelsvirksomhed retten til at være registreret i datahubben, kan af den virksomhed, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for klima-, energi- og forsyningsministeren, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt virksomheden. Afgørelsen skal indeholde oplysninger herom. Klima-, energi- og forsyningsministeren anlægger sag mod den pågældende virksomhed efter retsplejelovens regler om borgerlige sager. Domstolsprøvelsen har ikke opsættende virkning.

Der har ikke været eksempler i praksis på, at en elhandelsvirksomhed er blevet frataget retten til at være registreret i datahub. Typisk vil et påbud og dialog med Forsyningstilsynet føre til, at elhandelsvirksomheden bringer sine oplysninger i overensstemmelse med lovgivningens krav.

3.3.1.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Udviklingen på detailmarkedet går fortsat i en retning mod øget kompleksitet, hvilket øger kravene til at være en aktiv kunde på elmarkedet. Timeafregnede elprodukter og tidsdifferentierede nettariffer, betyder, at elkunderne i stigende grad skal forstå og forholde sig til elmarkedet, hvis de vil udnytte de økonomiske fordele, som det kan medføre. Den øgede kompleksitet på detailmarkedet stiller ikke blot større krav til elkunderne, men også til elhandelsvirksomhedernes

information og kommunikation til elkunderne. Når elkunderne i højere grad skal navigere i timeafregnede elprodukter og tidsdifferentierede nettariffer, bliver det afgørende, at elhandelsvirksomhederne formidler klare, gennemsigtige og lettilgængelige oplysninger om deres elprodukter på bl.a. egne hjemmesider og elpris.dk. Ministeriet har i den forbindelse konstateret, at det har været almindelig praksis blandt elhandelsvirksomheder ikke at oplyse om spot-tillæg på variable elprisprodukter på deres hjemmesider, hvilket skaber uigennemsigtighed på detailmarkedet, idet det bliver vanskeligt at sammenligne elprodukter fra forskellige elhandelsvirksomheder. Dette er særligt problematisk, da spot-tillægget sammen med abonnementet udgør de primære konkurrenceparametre på detailmarkedet.

Det er derfor ministeriets vurdering, at udviklingen på detailmarkedet gør det nødvendigt at se på kravene til oplysninger og information med henblik på at sikre, at disse er tidssvarende. Det er afgørende, at disse krav afspejler den aktuelle markedssituation og teknologiske udvikling, så elkunderne får adgang til de relevante oplysninger. Dette skal sikre, at elkunderne har det bedst mulige grundlag for at træffe informerede valg af elhandelsvirksomhed og elprodukt og understøtter samtidig gennemsigtighed og fair konkurrence på detailmarkedet.

Ministeriet foreslår derfor at udvide Forsyningstilsynets bemyndigelse, så der, ligesom for indberetning til elpris.dk, kan fastsættes nærmere regler for oplysningerne på elhandelsvirksomhedernes hjemmesider. Dette vil omfatte krav til, hvilke oplysninger der skal fremgå, samt hvordan og i hvilket format de skal præsenteres. Det vil kunne bidrage til at sikre en bedre sammenhæng i lovgivningen og ensrette kravene til gennemsigtighed på tværs af elpris.dk og elhandelsvirksomhedernes egne hjemmesider. Det vil ligeledes forde til et øget samarbejde mellem Forsyningstilsynet og Forbrugerombudsmanden, der fører tilsyn med virksomhedernes markedsføring og udarbejder retningslinjer for prisoplysninger på elområdet. Et styrket samarbejde mellem disse myndigheder vil kunne sikre en mere koordineret indsats mod eventuelle vildledende markedsføringspraksisser og skabe klarere rammer for, hvordan prisoplysninger præsenteres over for elkunderne på elhandelsvirksomhedernes hjemmesider.

Den foreslåede regulering af elhandelsvirksomhedernes oplysningskrav har en synergi til den bødemodel, der er beskrevet i afsnit 3.2.1.2. i de almindelige bemærkninger. Bødemodellen omfatter blandt andet overtrædelser af regler udstedt i medfør af § 82 b, stk. 5, i elforsyningsloven, hvilket betyder, at manglende efterlevelse af reglerne om til enhver tid at have relevante og korrekte oplysninger på egen hjemmeside og indberette disse til elpris.dk, vil kunne sanktioneres effektivt.

3.3.2. Adgang til detaljeret kontrol

3.3.2.1. Gældende ret

I engrosmodellen er forpligtelsen til at oplyse elkunderne om deres elforbrug og udviklingen i dette placeret ved elhandelsvirksomhederne, jf. § 72 a, stk. 3, i elforsyningsloven. Forpligtelsen påhviler

den elhandelsvirksomhed, der udsteder fakturaen til elkunden. Energinet skal imidlertid som led i driften af datahub sikre, at elkunder har adgang til at se deres egne data, herunder elforbrug, jf. bemærkningerne til § 28, stk. 2, nr. 7, i elforsyningsloven, jf. Folketingstidende 2009-10, tillæg A, L 154, som fremsat. Elkunder har derfor i dag, via Energinets platform eloverblik, adgang til oplysninger om deres elforbrug. Eloverblik indeholder den måledata, der registreres af de fjernaflæste elmålere og indsendes af netvirksomhederne til Energinets datahub.

Elhandelsvirksomheder skal, i medfør af elleveringsbekendtgørelsen, informere de elkunder, som virksomheden har et kundeforhold til, om at elkunden uden beregning kan indhente information i datahubben via eloverblik om forbruget på eget aftagenummer. Elhandelsvirksomheder skal desuden sikre, at elkunder uden beregning kan indhente den samme information på elhandelsvirksomhedens egen hjemmeside, jf. bemærkningerne til § 72 b, stk. 3, i elforsyningsloven, jf. Folketingstidende 2011-12, tillæg A, L 176, som fremsat.

Elforsyningslovens § 72 a, stk. 9, bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte nærmere regler om de oplysninger, som den enkelte kunde skal have om elforbruget. Bemyndigelsen er udmøntet i elleveringsbekendtgørelsen, hvorefter elhandelsvirksomheder skal sikre, at elkunder, som virksomheden har et kundeforhold til, på anmodning har let adgang til supplerende oplysninger om hidtidigt forbrug, således at elkunden selv kan foretage en detaljeret kontrol. Dette omfatter i medfør af elleveringsbekendtgørelsen detaljerede oplysninger om forbrugstidspunktet for en hvilken som helst dag, uge eller måned, og et hvilket som helst år for en periode på mindst de foregående 24 måneder eller perioden fra indgåelse af kontrakten med elhandelsvirksomheden, hvis den er kortere end to år. Detaljerede oplysninger om forbrugstidspunktet skal forstås som den tidsopløsning af elforbruget, som netvirksomhederne er forpligtet til at indsende til datahub, og som anvendes i markedsafregningen. Dvs., at der kan være tale om forbrugsuplysninger med en tidsopløsning ned til den enkelte time eller det enkelte kvarter.

Bekendtgørelsens mulighed for at gennemføre en detaljeret kontrol vedrører udelukkende elkundens elforbrug og omfatter ikke prisoplysninger med samme tidsopløsning som de tilgængelige forbrugsdata. Elkunder har dermed let adgang til oplysninger om deres elforbrug med en tidsopløsning ned til det enkelte time- eller kvarterinterval, men har ikke i medfør af elforsyningsloven eller regler udstedt i medfør heraf et tilsvarende krav på adgang til prisoplysninger med samme tidsopløsning. Det bemærkes, at detaljerede prisoplysninger ligeledes ikke vil være til stede på den faktura, som elkunden modtager fra sin elhandelsvirksomhed. I medfør af bekendtgørelse om elhandelsvirksomheders regninger, fakturering og faktureringsoplysninger til slutkunder, der udstedes af Forsyningstilsynet, er elhandelsvirksomheder alene forpligtet til at oplyse om den samlede pris i øre pr. i kilowatt-time for den fakturerede periode.

3.3.2.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

I forlængelse af Energikrisen i 2022 er udbredelsen af variable elprodukter, hvor elkundens elpris følger prisudsvingene på spotmarkederne, steget markant. Det hænger bl.a. sammen med, at store prisudsving på elmarkedet øger incitamentet hos elkunderne til at udnytte de økonomiske fordele ved et fleksibelt elforbrug. En elkunde kan således opnå en lavere elregning ved at flytte sit elforbrug til de perioder, hvor elpriserne er lave, for eksempel i perioder med høj produktion fra vedvarende energikilder. Samtidig har netvirksomhederne i stigende grad indført tidsdifferentierede tariffer, hvor prisen for transport af elektricitet varierer afhængigt af tidspunktet på døgnet. Dette sker med henblik på at sikre en optimal udnyttelse af elnettet. Elkunderne skal således i stigende grad kunne forstå og forholde sig til elmarkedet, hvis de vil udnytte de økonomiske fordele, som det kan medføre.

Det er efter Ministeriets vurdering vigtigt, at elkunderne har adgang til oplysninger om deres elforbrug og de tilhørende priser. Dette er ikke alene vigtigt for at give elkunderne mulighed for at kontrollere deres elregning og sikre, at de betaler den korrekte pris baseret på deres faktiske elforbrug, men det kan også være interessant for aktive kunder at kunne følge med i, hvordan deres forbrugsmønster direkte påvirker deres samlede omkostninger. Dermed understøttes interessen for et fleksibelt elforbrug, der kan gavne både den enkelte kunde og det samlede elsystem.

Det foreslås derfor, at elhandelsvirksomhedernes forpligtelse til at give den enkelte kunde information om elforbruget udvides til også at omfatte de tilhørende priser. Ministeren vil på baggrund af denne udvidelse med hjemmel i elforsyningsloven kunne fastsætte nærmere regler for, hvilke detaljerede prisoplysninger elkunder skal have stillet til rådighed, samt hvor og hvordan disse oplysninger skal være tilgængelige. Ministeriet bemærker i den forbindelse, at digitale løsninger spiller en central rolle i at sikre, at elkunder nemt og effektivt kan få adgang til deres elforbrug og dertilhørende priser. Ministeriet ser digitale løsninger som en vigtig faktor i at imødekomme udfordringerne med øgede datamængder og vil derfor sikre, at reglerne understøtter innovative og dynamiske løsninger. Dette kan ske gennem selvbetjeningsløsninger, kundeportaler eller applikationer, der giver en overskuelig og brugervenlig præsentation af forbrug og tilhørende priser.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vil medføre økonomiske konsekvenser hos for Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet til administration af karantæner fra datahub. Der vil derudover være begrænsede merudgifter på Justitsministeriets område. Lovforslaget skønnes endvidere at medføre mindre administrative konsekvenser i forbindelse med nyudstedelsen af elleveringsbekendtgørelsen, hvor de nye bemyndigelser skal udmøntes.

Ressourcebehovet i Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet er samlet 0,3 mio. kr., svarende til 0,25 årsværk fra 2026 og frem. Øgede omkostninger og årsværk afholdes inden for Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets samt Justitsministeriets eksisterende ramme.

Det vurderes endvidere, at implementeringen af en bødemodel for overtrædelse af de forbrugerbeskyttende regler på detailområdet for el vil medføre meget begrænsede bødeindtægter. Disse er således ikke kvantificeret.

Der er ikke vurderet at være økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for kommuner og regioner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget skønnes samlet at medføre negative konsekvenser for erhvervslivet.

Energinets administration af karantæne fra datahub og etablering af adgangsbarriere skønnes at medføre en årlig omkostning på 2,4 mio. kr.

Lov- og bekendtgørelsesændringerne skønnes at medføre negative erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser på 1-2 mio. kr. årligt. Dette beløb dækker over flere elementer. For det første dækker beløbet initialomkostninger for elhandelsvirksomheder til at leve op til kravet om Mit-ID ved aftaleindgåelse samt løbende omkostninger. Derudover dækker beløbet nye krav til elhandelsvirksomheder, herunder elkundens ret til adgang til oplysninger, der gør det muligt for forbrugerne at kontrollere egne elregninger, samt krav til, hvordan oplysningerne skal præsenteres på virksomhedernes hjemmesider. Det forventes, at de erhvervsøkonomiske konsekvenser overvælttes til forbrugerne.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget indfører tiltag, der kan have administrative konsekvenser for borgere ved at kræve anvendelse af Mit-ID eller skriftlighed ved kontraktindgåelsen.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen direkte klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen direkte miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører ikke regler eller bestemmelser, som er udstedt af Europa-Parlamentet og Rådet. Lovforslagets indførelse af et krav til nye elhandelsvirksomheder om deponering af 1

million kroner for at få adgang til Energinets datahub medfører imidlertid, at der skal foretages en vurdering af forslaget forenelighed med servicedirektivet.

9.1. Servicedirektivet

Det følger af artikel 14, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (herefter servicedirektivet), at medlemsstaten ikke må gøre adgangen til at optage eller udøve servicevirksomhed på deres område betinget af en forpligtelse til at stille eller deltage i en finansiel sikkerhed eller til at tegne en forsikring hos en tjenesteyder eller et organ, der er etableret på deres område.

Indførelsen af et krav til elhandelsvirksomheder om at deponere 1 million kroner, som betingelse for at få adgang til Energinets datahub, rejser således et spørgsmål i forhold til foreneligheden med servicedirektivet. Det skyldes, at det er en forudsætning for at kunne levere elektricitet til elkunder på detailmarkedet og dermed fungere som elhandelsvirksomhed at virksomheden er registreret og har adgang til datahub. Energinets datahub spiller en central rolle i afregningen og informationsudvekslingen på elmarkedet og er dermed afgørende for markedets funktion og forsyningssikkerheden.

Ordningen beskrevet i § 28 a udgør imidlertid ikke en finansiel sikkerhed i traditionel forstand, hvor den stillede sikkerhed kan gøres gældende ved modpartens misligholdelse. Den ordning der foreslås i § 28 a er der ikke tale om en sådan ordning. Der er hverken tale om sikkerhed for specifikke betalingsforpligtelser eller en adgang for Energinet til at realisere depositummet i tilfælde af misligholdelse. I stedet er der tale om et kontant depositum, som skal stilles som en betingelse for adgang til datahub, og som tilbageholdes, uden at være knyttet til konkrete krav eller misligholdelsesscenarier. Desuden skal midlerne holdes adskilt fra Energinets drift og egenkapital, hvilket understreger, at beløbet ikke er stillet til Energinets disposition som en egentlig sikkerhed, men derimod udgør en adgangsbetingelse.

Såfremt et krav om indbetaling af et depositum imidlertid vurderes at udgøre en hindring af den fri bevægelighed af tjenesteydelser, skal der i medfør af servicedirektivets artikel 16, stk. 1, foretages en vurdering af, hvorvidt kravet om deponering hos Energinet overholder følgende principper:

- a) ikke-forskelsbehandling: kravene må ikke være direkte eller indirekte diskriminerende på grundlag af nationalitet eller, for juridiske personers vedkommende, på grundlag af den medlemsstat, hvor de er etableret
- b) nødvendighed: kravene skal være begrundet i hensynet til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed, den offentlige sundhed eller beskyttelsen af miljøet
- c) proportionalitet: kravene skal sikre opfyldelsen af det tilsigtede mål og må ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

Adgangen til at etablere sig som elhandelsvirksomhed og levere elektricitet til elkunder er lav sammenlignet med andre forsyningsområder. De lave adgangsbarrierer bliver i nogle tilfælde anvendt af virksomheder, som en mulighed for at træde ind på detailmarkedet uden at have de bedste intentioner over for hverken elkunderne eller de øvrige elhandelsvirksomheder på detailmarkedet. Der spekuleres i hurtigt at tiltrække elkunder til virksomheden, og dette sker ofte på bekostning af elkunderne, som bl.a. som følge af vildende markedsføring, ender med at blive præsenteret for uigennemsigtige vilkår og uhensigtsmæssige elaftaler, der ender med at stille elkunden dårligere. Det påvirker også de elhandelsvirksomheder, der overholder reglerne, da de risikerer at miste kunder på et urimeligt grundlag. Denne praksis skaber usikkerhed og mistillid blandt elkunderne og skader branchen som helhed. Et depositum fungerer som et redskab, der skal højne niveauet hos de aktører, der træder ind på detailmarkedet for elektricitet.

Kravet kan således anses for et middel til at understøtte orden og stabilitet i leveringen af elektricitet til elkunderne, hvilket må anses som et samfundsmæssigt hensyn af væsentlig betydning, navnlig med henblik på at sikre forbrugertillid, forsyningssikkerhed og et velfungerende detailmarked. Kravet gælder endvidere uden forskel for alle nye elhandelsvirksomheder, uanset nationalitet eller etableringsland, og opfylder dermed princippet om ikke-forskelsbehandling. Det er med andre ord ikke rettet mod udenlandske tjenesteydere, men er udtryk for en generel adgangsbetingelse. Endelig må kravet anses for proportionalt, idet det forfølger et legitimt og sagligt formål, og fordi mindre indgribende foranstaltninger, eksempelvis et reduceret depositum eller frivillig garantistillelse, efter en konkret vurdering ikke vurderes at kunne yde tilsvarende beskyttelse.

På den baggrund kan kravet om deponering af 1 mio. kr. betragtes som en ikke-diskriminerende, sagligt begrundet og proportional foranstaltning, der er forenelig med servicedirektivets bestemmelser om den frie bevægelighed for tjenesteydelser.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 2. juni 2025 til den 30. juni 2025 (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Accura Advokatpartnerselskab, ADB (Association Dansk Biobrændsel), Advokatrådet – Advokatsamfundet, Akademikerne, Akademisk Arkitektforening, Aktiveenergiforbrugere, Affald Plus, Aluminium Danmark, Ankenævnet på Energiområdet, Andel, Antenneforeningen Vejen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdstilsynet, ARI (Affald- og ressourceindustrien under DI), Artelia A/S, Asfaltindustrien, BAT-kartellet, BattMan Energy ApS, Better Energy, Billund Vand A/S, Biobrændselsforeningen, Biofos A/S, Blik- og Rørarbejderforbundet, Borger, Brancheforeningen Dansk Luftfart, Brancheforeningen for Decentral Kraftvarme, Brancheforeningen for møller, Brancheforeningen for Skov, Have og Park-forretninger, Branchehuset, Brintbranchen, Brunata, Bryggeriforeningen, Bornholms Energi og Forsyning (BEOF), Bopa Law, BUILD, Business Region MidtVest (BRMV), Business Danmark, Bygge-,

Anlægs- og Trækartellet (BATT-kartellet), Byggecentrum, Bygningssagkyndige & Energikonsulenter, Bærebros A/S, Byggeskadefonden, C4 – Carbon Capture Cluster Copenhagen, Center for Electric Power and Energy (DTU), CEPOS, Cerius, Centrica Energy trading A/S, CTR, CO-industri, Concito, COWI, Copenhagen Infrastructure Partners, Copenhagen Merchants, Crossbridge Energy Fredericia, Daka, DAKOFA, Dana Petroleum, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Dansk halm, Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Frie Autocampere, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danoil Exploration A/S, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Dansk Byggeri, Danske Bygningscenter, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Industri, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Methanolforening, Dansk Miljøteknologi, Dansk Producentansvarssystem, Dansk Retursystem A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik (DLTL) Dansk Varefakta Nævn, Danske Advokater, Danske Annoncører og Markedsførere, Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Commodities A/S, Danske Energiforbrugere (DENFO), Danske Havne, Danske Maritime, Danske Mediedistributører, Danske Regioner, Danske Tegl, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Dataetisk råd, Datatilsynet, DCC Energi Naturgas, DELTA Dansk Elektronik, DI, DKCPC, DOF BirdLife, Dommerfuldmægtigforeningen, Drivkraft Danmark, DTU – Myndighedsbetjening, EA Energianalyse, EBO Consult A/S, E.ON Danmark A/S, Emballageindustrien, Energi Danmark, Energi Fyn, Energiforum Danmark, Energifællesskaber, Energiklagenævnet, Energisammenslutningen, Energi- og Bygningsrådgivning A/S (EBAS), Energycluster, Energisystemer ApS, Energitjenesten, Enyday, Erhvervsflyvnings Sammenslutning (ES-DAA), European Energy, Eurowind Energy A/S, Evida, Everfuel, EWE Energie AG, Fagligt Fælles Forbund (3F), FDO, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finansrådet, Realkreditforeningen og Realkreditrådet – FinansDanmark, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbrugerrådet Tænk, Forenede Danske El-bilister (FDEL), Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af fabrikanten og importører af elektriske belysningsarmaturer (FABA), Foreningen af fabrikanten og importører af elektriske husholdningsapparater (FEHA), Biogas Danmark, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Danske Revisorer, Fors A/S, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Forsyningstilsynet, Fredericia Spildevand A/S, Frederiksberg Forsyning, Frie Funktionærer, FSE, FSR Danske revisorer, GAFSAM, Gaz-system, Get2Grid, GRAKOM, Greenpeace, Gentofte og Gladsaxe Fjernvarme, Green Power Denmark, GTS (Godkendt Teknologisk service), Grundfos, Havarikommissionen for Offshore Olie- og Gasaktiviteter, Hess Denmark ApS, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR A/S, HOFOR Fjernkøling A/S, HOFOR Vind A/S, HOFOR el og varme, HORESTA, SMV danmark, H2 Energy Esbjerg, Hulgaard advokater, IBIS, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, Ineos Danmark, Investering

Danmark, Ista Danmark A/S, IT-Branchen, Justitia, Klimabevægelsen, Klimarådet, Kjærgaard A/S, KlimaEnergi A/S, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Kooperationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorganisation i Danmark) Kraka, Kræftens Bekæmpelse, Københavns Kommune - Teknik- og Miljøforvaltningen, Københavns Kommune – Økonomiforvaltningen, Københavns Kulturcenter, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landinspektørforeningen, Landsbyggefonden, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Naboer til Kæmpevindmøller, Landsforeningen Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede, LCA Center, Lederne Søfart, Lederne Hovedorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Lundsby Biogas, Mellemfolkeligt Samvirke, Middelgrundens Vindmøllelaug, Mobility Denmark, Maabjerg Energy Center – MEC, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Nature Energy, N1 A/S, Neptune Energy Denmark ApS, NetVarme, Niras, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nordisk Energirådgivning ApS, Noreco, Norlys, NRGi Renewables A/S, Nuuday, Nærbutikkernes Landsforening, Nævnenes Hus, Olie Gas Danmark, Otto Kjær, Oxfam IBIS, Partnerskabet for Bølgekraft, Planenergi, Plan og Projekt, Plesner Advokatpartnerselskab, Plastindustrien, Procesindustrien, Radius Elnet A/S, Ranbøll, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, Reel Energioplysning (REO), Regstrup Natur og miljøforening, Restaurationsbranchen.dk, Rådet for Bæredygtigt Byggeri, Rådet for Bæredygtig Trafik, Rådet for grøn omstilling, RWE Renewables Denmark A/S, SEGES, Serviceforbundet, Siemens Gamesa, SKAD - Autorskade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, SMVdanmark, Solar Lightning Consultants ApS, SRF Skattefaglig Forening, Synergi, Sustain, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, Total S.A., T-REGS, TREFOR/EWII, Varmepumpeindustrien, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, Vejle Spildevand, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers Brancheforening, Verdens Skove, VEKS, VELTEK, Verdo Randers, Vestforbrænding, Vestas Wind systems A/S, Vestas, Vindenergi Danmark, Vin og Spiritus Organisation i Danmark, VisitDenmark, Wind Denmark, Wind Estate A/S, Wintershall Nordssee B.V., WWF Verdensnaturfonden, Ældre Sagen, Økologisk Landsforening, Ørsted, Aalborg Portland A/S, Aalborg Forsyning, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet, 92-Gruppen, Albertslund Kommune, Allerød Kommune, Assens Kommune, Ballerup Kommune, Billund Kommune, Bornholms Regionskommune, Brøndby Kommune, Brønderslev Kommune, Dragør Kommune, Egedal Kommune, Esbjerg Kommune, Fanø Kommune, Favrskov Kommune, Faxe Kommune, Fredensborg Kommune, Fredericia Kommune, Frederiksberg Kommune, Frederikshavn Kommune, Frederikssund Kommune, Furesø Kommune, Faaborg-Midtfyn Kommune, Gentofte Kommune, Gladsaxe Kommune, Glostrup Kommune, Greve Kommune, Gribskov Kommune, Guldborgsund Kommune, Haderslev Kommune, Halsnæs Kommune, Hedensted Kommune, Helsingør Kommune, Herlev Kommune, Herning Kommune, Hillerød Kommune, Hjørring Kommune, Holbæk Kommune, Holstebro Kommune, Horsens Kommune, Hvidovre Kommune, Høje-Taastrup Kommune, Hørsholm Kommune, Ikast-Brande Kommune, Ishøj Kommune, Jammerbugt Kommune, Kalundborg Kommune, Kerteminde Kommune, Kolding Kommune, Københavns Kommune, Køge Kommune, Langeland Kommune, Lejre Kommune, Lemvig

Kommune, Lolland Kommune, Lyngby-Taarbæk Kommune, Læsø Kommune, Mariagerfjord Kommune, Middelfart Kommune, Morsø Kommune, Norddjurs Kommune, Nordfyns Kommune, Nyborg Kommune, Næstved Kommune, Odder Kommune, Odense Kommune, Odsherred Kommune, Randers Kommune, Rebild Kommune, Ringkøbing-Skjern Kommune, Ringsted Kommune, Roskilde Kommune, Rudersdal Kommune, Rødovre Kommune, Samsø Kommune, Silkeborg Kommune, Skanderborg Kommune, Skive Kommune, Slagelse Kommune, Solrød Kommune, Sorø Kommune, Stevn Kommune, Struer Kommune, Svendborg Kommune, Syd-djurs Kommune, Sønderborg Kommune, Thisted Kommune, Tønder Kommune, Tårnby Kommune, Vallensbæk Kommune, Varde Kommune, Vejen Kommune, Vejle Kommune, Vesthimmerlands Kommune, Viborg Kommune, Vordingborg Kommune, Ærø Kommune, Aabenraa Kommune, Aalborg Kommune og Aarhus Kommune.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang, Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Det vurderes, at implementeringen af en bødemodel for overtrædelse af de forbrugerbeskyttende regler på detailområdet for el vil medføre meget begrænsede bødeindtægter. Disse er således ikke kvantificeret.	Lovforslaget vil medføre økonomiske konsekvenser i form af et ressourcebehov for Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet til administration af karantæner fra datahub. Der vil derudover være begrænsede merudgifter på Justitsministeriets område. Lovforslaget skønnes at medføre mindre administrative konsekvenser i forbindelse med nyudstedelse af elleveringsbekendtgørelsen. Ressourcebehovet i Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet er samlet 0,3 mio. kr., svarende til 0,25 årsværk fra 2026 og frem. Øgede omkostninger og

		årsværk afholdes inden for Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets samt Justitsministeriets eksisterende ramme.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Ingen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Lovforslaget skønnes samlet at medføre negative konsekvenser for erhvervslivet. Energinets administration af karantæne fra datahub og etablering af adgangsbarriere skønnes at medføre en årlig omkostning på 2,4 mio. kr. Lov- og bekendtgørelsesændringerne skønnes at medføre negative erhvervsøkonomiske og administrative konsekvenser på 1-2 mio. kr. årligt. Dette beløb dækker over flere elementer. For det første dækker beløbet initialomkostninger for elhandelsvirksomheder til at leve op til kravet om Mit-ID ved aftaleindgåelse samt løbende omkostninger. Derudover dækker beløbet nye krav til elhandelsvirksomheder, herunder elkundens ret til adgang til oplysninger, der gør det muligt for forbrugerne at kontrollere egne elregninger, samt krav til, hvordan oplysningerne skal præsenteres på virksomhedernes

		hjemmesider. Det forventes, at de erhvervsøkonomiske konsekvenser overvæltes til forbrugerne. samt krav til, hvordan oplysningerne skal præsenteres på virksomhedernes hjemmesider. Det forventes, at de erhvervsøkonomiske konsekvenser overvæltes til forbrugerne.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Lovforslaget indfører tiltag, der kan have administrative konsekvenser for borgere ved at kræve anvendelse af Mit-ID eller skriftlighed ved kontraktindgåelsen.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen direkte klimamæssige konsekvenser.	Ingen direkte klimamæssige konsekvenser.
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen direkte miljø- og naturmæssige konsekvenser.	Ingen direkte miljø- og naturmæssige konsekvenser.
Forholdet til EU-retten		
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter gældende ret forudsætter levering af elektricitet, at der indgås en aftale herom mellem elkunden og en elhandelsvirksomhed, jf. § 6, stk. 1, 1. pkt., i elforsyningsloven. En kunde kan i medfør af elforsyningslovens § 6, stk. 1, 2. pkt., frit vælge elhandelsvirksomhed og elprodukt. Som udgangspunkt er der således ikke en elhandelsvirksomhed, der automatisk påbegynder eller overtager leveringen af elektricitet, hvis en kunde ikke aktivt træffer et valg af elhandelsvirksomhed. Der gælder ikke et formkrav for en kundes accept af en aftale om levering af elektricitet, jf. § 3, stk. 2, i elleveringsbekendtgørelsen. Dette følger det aftaleretlige udgangspunkt i dansk ret, hvor en aftale indgås ved tilbud og accept, uanset om det sker mundtligt eller skriftligt.

Der gælder dog visse undtagelser til dette udgangspunkt. Hvis en elhandelsvirksomhed ophører med at levere elektricitet, f.eks. ved konkurs eller rekonstruktion, fordeles kunderne automatisk til andre elhandelsvirksomheder, jf. elforsyningslovens § 72 e. På samme måde indsættes ejeren af en ejendom automatisk som kunde, hvis en kunde opsiger sin elaftale, og der ikke foreligger en ny aftale, jf. reglerne i elleveringsbekendtgørelsen. I begge tilfælde sker leveringen uden kundens aktive accept, men kunden kan dog vælge en elhandelsvirksomhed efter eget ønske eller afbryde forsyningen.

En elhandelsvirksomhed skal dog i medfør af elleveringsbekendtgørelsen, efter anmodning fra Energinet, fremlægge dokumentation for forbrugeraftalers indgåelse. Derfor er det i dag almindelig praksis, at elhandelsvirksomheder optager samtaler med kunder for at kunne dokumentere den mundtlige aftaleindgåelse, men der er ingen retlig forpligtelse hertil. Hvis elhandelsvirksomheden ikke kan dokumentere, at der er indgået en aftale, kan aftalen kendes ugyldig. Skiftet kan i sådan en situation annulleres i datahub med tilbagevirkende kraft. Kunden vil i sådan en situation blive ført tilbage til sin hidtidige elhandelsvirksomhed, som om at skiftet ikke havde fundet sted.

Der henvises til afsnit 3.1.1. i de almindelige bemærkninger for en udførlig gennemgang af gældende ret for indgåelse af aftaler om levering af elektricitet og skift af elhandelsvirksomhed.

Det foreslås i § 6 a, stk. 2, nr. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om anvendelse af Mit-ID eller en tilsvarende løsning ved indgåelse af aftaler om levering af elektricitet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der i elleveringsbekendtgørelsen vil kunne fastsættes regler om, at aftaler om levering af elektricitet, der indgås med husholdningsforbrugere, vil skulle indgås ved anvendelse af den digitale identifikations- og signeringsløsning Mit-ID. Hvis en

husholdningsforbruger imidlertid ikke ønsker at anvende Mit-ID, vil det dog være muligt at indgå aftalen ved underskrift. Det vil f.eks. kunne ske ved en underskrevet kontrakt, der sendes pr. post eller fremsendes elektronisk. Det vil med den foreslåede ordning være elhandelsvirksomheden ansvar at sikre, at aftalen indgås ved anvendelse af Mit-ID eller underskrives af husholdningsforbrugeren. Elhandelsvirksomheden vil derfor skulle sørge for, at processen foregår korrekt og sikkert. Formålet vil være at styrke dokumentationen ved indgåelse af aftaler om levering af elektricitet.

Der vil ikke blive etableret en direkte integration til datahub, som derfor ikke vil være en aktiv del af løsningen, når der anvendes Mit-ID. Et skifte vil således teknisk set kunne gennemføres i datahub uden anvendelse af Mit-ID. Hvis elhandelsvirksomheden imidlertid ikke efterfølgende vil kunne dokumentere, fx efter en anmodning fra Energinet eller husholdningsforbrugeren, at aftalen er accepteret ved brug af Mit-ID eller ved underskrift, vil der ikke foreligge en gyldig aftale om levering af elektricitet. Forbrugerombudsmanden vil også kunne anmode om dokumentation for, at aftalen er indgået ved brug af Mit-ID eller underskrift.

Der vil i udformningen af de konkrete regler skulle tages højde for, at krav om anvendelse af Mit-ID eller underskrift kun vil omfatte situationer, hvor elhandelsvirksomheden ikke allerede er registreret på aftagenummeret. Der vil således ikke blive krævet anvendelse af Mit-ID eller underskrift, såfremt elhandelsvirksomheden allerede er registreret på aftagenummeret. Den gældende fremgangsmåde i elleveringsbekendtgørelsen, der indebærer, at ejeren af ejendommen, f.eks. en udlejer, indsættes på aftagenummeret med henblik på fortsættelse af leverancen, hvis en elkunde opsiger sin elaftale, og der ikke foreligger en ny aftale, vil dermed ikke blive omfattet af kravet om anvendelse af Mit-ID eller underskrift. Disse aftaler vil således fortsat kunne indgås ved passiv accept. Ejeren af ejendommen vil ligeledes fortsat skulle betale for levering af elektricitet til et aftagenummer, der forsyner ejendommen eller dele heraf, i henhold til regler udstedt i medfør af elforsyningslovens § 6 c, stk. 2.

Det vil ligeledes være nødvendigt at tage højde for fordelingsmekanismen i elforsyningslovens § 72 e, som har til formål at sikre elkunder en uafbrudt forsyning i tilfælde, hvor en elhandelsvirksomhed går konkurs, indleder rekonstruktionsbehandling, eller hvor netvirksomheden eller Energinet afbryder deres ydelser til elhandelsvirksomheden. I sådanne tilfælde overfører Energinet elkunden til en anden elhandelsvirksomhed, der herefter overtager leveringen. Disse aftaler vil også fortsat kunne indgås ved passiv accept, og vil derfor ikke kræve anvendelse af Mit-ID eller underskrift. Forbruger vil også fortsat skulle have mulighed for at udnytte deres fortrydelsesret i forbrugeraftalelovens kapitel 4, uden at det kræver anvendelse af Mit-ID eller underskrift.

Hvis en husholdningsforbruger imidlertid ønsker at flytte sin eksisterende elhandelsvirksomhed med på et nyt aftagenummer, hvor elhandelsvirksomheden ikke allerede er registreret som elhandelsvirksomhed, vil det kræve anvendelse af Mit-ID eller underskrift. Hvis en

elhandelsvirksomhed ikke vil kunne dokumentere, at der er indgået en aftale med anvendelse af Mit-ID, vil aftalen kunne kendes ugyldig, men den konsekvens, at husholdningsforbrugeren vil kunne blive ført tilbage til din hidtidige elhandelsvirksomhed, som om at skiftet ikke havde fundet sted. Dokumentation for aftaleindgåelsen vil som minimum skulle opbevares i en periode, der som minimum svarer til den almindelige forældelsesfrist på 3 år efter forældelseslovens § 3, stk. 1.

I de regler, der vil skulle fastsættes på baggrund af bemyndigelsen, vil der skulle tages hensyn til, at anvendelse af Mit-ID eller ved underskrift, ikke unødigt komplicerer eller hindrer sammenlægninger og opkøb af elhandelsvirksomheder. I tilfælde, hvor en elhandelsvirksomhed opkøber en anden og dermed overtager kundebasen, vil det blive anset som uhensigtsmæssigt, hvis hver enkelt elkunde skulle afgive samtykke via Mit-ID. Med det foreslåede vil det sådanne situationer fortsat være omfattet af de almindelige varslingsregler i elleveringsbekendtgørelsen.

Det foreslås endvidere i § 6 a, stk. 2, nr. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om krav om optagelse af telefonsamtaler mellem elhandelsvirksomheder og elkunder.

Den foreslåede bestemmelse vil forventelig indebære, at der i elleveringsbekendtgørelsen vil blive fastsat regler om, at elhandelsvirksomheder vil skulle optage hele telefonsamtalen, når de kontakter husholdningsforbrugere med henblik på at få dem til at skifte elhandelsvirksomhed. Dermed vil forpligtelsen som udgangspunkt ikke omfatte henvendelser fra den eksisterende elhandelsvirksomhed på aftagenummeret, som fortsat vil kunne kommunikere med husholdningsforbrugeren om eksempelvis ændringer i vilkår, forbrugsrelaterede forhold eller andre kundeserviceopgaver. Hvis en husholdningsforbruger imidlertid har indgået en aftale om skift af elhandelsvirksomhed, og dette er registreret i datahub, skal den eksisterende elhandelsvirksomhed optage samtalen, såfremt den retter henvendelse til husholdningsforbrugeren med henblik på at fastholde kundeforholdet. En sådan henvendelse vil desuden kræve samme fra forbrugeren, jf. forbrugeraftalelovens § 4.

Såfremt elhandelsvirksomheden, efter anmodning, ikke vil kunne dokumentere, at hele optagelsen af samtalen med husholdningsforbrugeren er foretaget, vil det indebære, at der ikke vil være indgået en gyldig aftale om levering af elektricitet med husholdningsforbrugeren. Dette vil betyde, at husholdningsforbrugeren ikke vil være bundet af aftalen, og at elhandelsvirksomheden ikke vil kunne gennemføre et skifte på baggrund af den pågældende henvendelse. Hvis skiftet allerede er gennemført, vil husholdningsforbrugeren få mulighed for at blive ført tilbage til den hidtidige elhandelsvirksomhed på aftagenummeret. Selve optagelserne af telefonsamtaler vil også kunne spille en central rolle i at styrke myndighedernes mulighed for at sanktionere elhandelsvirksomheder, hvis der f.eks. gives vildledende oplysninger under samtalen med husholdningsforbrugeren. Optagelserne vil kunne anvendes som bevismateriale, hvis der opstår tvivl om, hvorvidt informationerne, der blev givet til husholdningsforbrugeren, var korrekte og i

overensstemmelse med reglerne. Elhandelsvirksomheden vil blive pålagt at gemme optagelsen i en nærmere afgrænset periode, der som minimum svarer til den almindelige forældelsesfrist på 3 år efter forældelseslovens § 3, stk. 1. Optagelsen vil på anmodning skulle udleveres den til de relevante myndigheder, herunder Forsyningstilsynet, Forbrugerombudsmanden og Ankenævnet på Energiområdet. Elkunden vil skulle have adgang til oplysningerne i overensstemmelse med artikel 15, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen.

Det bemærkes desuden, at de foreslåede bestemmelser vil blive omfattet af den foreslåede bødemodel i afsnit 3.2.1.2. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Energinet skal i medfør af § 28, stk. 1, nr. 7, i elforsyningsloven, etablere og varetage driften af en datahub. Energinets datahub er en centraliseret IT-plattform, der fungerer som en fælles data- og informationsudvekslingshub for energisektoren. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet og udførelsen af de opgaver, som påhviler Energinet, herunder datahub, i medfør af § 28, stk. 1, jf. § 28, stk. 2, i elforsyningsloven. Regler om indholdet og udførelsen af opgaver vedrører, hvordan en given funktion eller opgave skal administreres og gennemføres i praksis. De fastlægger dermed de nærmere rammer for, hvordan Energinet skal agere for at opfylde sine lovbestemte forpligtelser. Bemyndigelsen er eksempelvis blevet anvendt til at fastsætte regler om indholdet af den metode som Energinet skal udarbejde med henblik på økonomisk kompensation til balanceansvarlige aktører, som direkte påvirkes af en aggregatorvirksomheds aktivering af regulerbart forbrug eller -produktion.

Ministerens kan således efter gældende ret ikke fastsætte betingelser eller vilkår for brugernes anvendelse af energinets ydelser, herunder datahub, eller sanktionere virksomheders manglende efterlevelse af disse vilkår. Denne kompetence ligger hos Energinet, der i medfør af § 31, stk. 2, i elforsyningsloven, kan stille vilkår for brugernes adgang til at benytte virksomhedens ydelser. Energinet kan meddele påbud til brugere, der groft eller gentagne gange tilsidesætter vilkår efter stk. 2. Ved manglende opfyldelse af et påbud kan Energinet træffe afgørelse om, at brugeren helt eller delvis udelukkes fra at gøre brug af Energinets ydelser, indtil vilkåret opfyldes. Der henvises til afsnit 3.2.2.1. i de almindelige bemærkninger for en udførlig gennemgang af gældende ret.

Det foreslås, at der indsættes et § 28, stk. 4. Efter den foreslåede bestemmelse bemyndiges klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte vilkår for brugernes anvendelse af den datahub, som Energinet skal etablere og drive i henhold til stk. 1, nr. 7.

Det foreslås endvidere, at der indsættes et § 28, stk. 5, der bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte nærmere regler om, at overtrædelse af de fastsætte vilkår medfører karantæne fra datahub.

De foreslåede bestemmelser muliggør en ordning, hvor anvendelsen af Energinets datahub betinges af, at elhandelsvirksomheden til enhver tid overholder nærmere fastsatte vilkår, og hvor overtrædelse heraf vil medføre karantæne fra datahub. En sådan ordning vil udgøre et hurtigt og effektivt værktøj til at gribe ind over for elhandelsvirksomheder, der ikke lever op til de fastsatte vilkår. En karantæne vil udgøre et indgribende tiltag, der vil kunne fjerne incitamentet for elhandelsvirksomheder til at overtræde lovgivningen, idet en karantæne vil have indvirkning på deres mulighed for at operere frit på detailmarkedet, hvilket vil have en betydelig økonomisk konsekvens uanset elhandelsvirksomhedens størrelse.

Ved den førstkommende udmøntning af de nye bemyndigelser i elleveringsbekendtgørelsen forventes vilkårene for elhandelsvirksomheders adgang til datahub at omfatte markedsføringslovens forbud mod vildledende markedsføring, forbrugeraftalelovens forbud mod uanmodede henvendelser samt elforsyningslovens krav om tilbagebetaling af elkunders tilgodehavender ved slutfregningen. Elhandelsvirksomheder vil til enhver tid skulle overholde disse vilkår for at være sikret en uhindret anvendelse af datahubs funktioner. Kendetegnende for de regler, der vil blive ophøjet til at udgøre et vilkår for brug af datahub, er, at de anses for at være særligt vigtige for opretholdelsen af detailmarkedets integritet og for elkundernes tillid til elhandelsvirksomhederne. Hensigten er at målrette modellen mod elhandelsvirksomheder, der bevidst vildleder elkunderne, for eksempel for at få dem til at skifte elhandelsvirksomhed, ofte på baggrund af en uanmodet telefonisk henvendelse.

En karantæne fra datahub vil indebære, at elhandelsvirksomhedens adgang til at benytte datahubs funktioner fjernes eller begrænses. For eksempel vil det betyde, at elhandelsvirksomheden i karantæneperioden mister muligheden for at anvende de af datahubs funktioner, der gør det muligt at hverve nye elkunder. Formålet med karantænen vil være at afskære den pågældende elhandelsvirksomhed fra at kunne tilknytte nye elkunder, uanset om der sker ved anvendelse af et klassisk skift af elhandelsvirksomhed eller efter henvendelse fra en kunde om at påbegynde levering på et aftagenummer, der i datahub håndteres som en tilflytning. Hensigten er dog ikke at afskære elhandelsvirksomheden fra at kunne fungere som elhandelsvirksomhed i forhold til eksisterende elkunder og opfylde sine forpligtelser i henhold til elforsyningsloven. Elhandelsvirksomheden vil dermed i karantæneperioden fortsat kunne indgå i engrosafregningen, som Energinet håndterer på grundlag af indsendt måledata. Elhandelsvirksomheden vil således kunne afregne sine eksisterende elkunder på normal. Længden af en karantæne i førstegangstilfælde forventes at blive fastsat til tre måneder. Hvis elhandelsvirksomheden modtager flere påbud inden for en nærmere afgrænset periode, kan karantæneperioden forlænges til fx seks måneder, således at der udløses en længere karantæne i tilfælde af gentagelsestilfælde. Karantæneperioderne vil være kumulative, dvs. at de 6 måneder først begynder at løbe, når de første 3 måneder er udløbet.

Den foreslåede ordning vil fungere derved, at overtrædelse af et vilkår vil blive konstateret, hvis en myndighed udsteder et påbud til en elhandelsvirksomhed for manglende efterlevelse af regler, der samtidig udgør et vilkår for anvendelse af datahub. Det vil fx kunne være et påbud udstedt af Forbrugerombudsmanden til en elhandelsvirksomhed om overtrædelse af markedsføringslovens bestemmelser om vildledende markedsføring eller forbrugeraftalelovens regler om uanmodede henvendelser. En karantæne vil således kunne aktiveres straks efter, at der er udstedt et påbud til elhandelsvirksomheden. Anvendelsen af karantæne vil dermed ikke bero på en konkret vurdering fra den udstedende myndighed af, om elhandelsvirksomheden ved sine handlinger eller undladelser tilsidesætter påbuddet. Karantænen vil derimod blive anvendt som en automatisk konsekvens af et påbud, uanset hvor alvorlig elhandelsvirksomhedens overtrædelse af de omfattede regler måtte være. En karantæne vil ligeledes ikke bortfalde, såfremt elhandelsvirksomheden f.eks. ophører med den handling eller undladelse, der er i strid med påbuddet, og som danner grundlag for karantænen. Karantænen vil således gælde hele den fastsatte periode, uanset om grundlaget for den måtte være bortfaldet i mellemtiden. Dette vil skabe den bedst mulige præventive effekt for overholdelsen af reglerne og vil samtidig give myndighederne mulighed for at reagere hurtigt og effektivt, når overtrædelser af lovgivningen konstateres.

Karantænenes udløsningsmekanisme vil således være tæt forbundet med myndighedernes mulighed for at meddele påbud, idet et påbud vil fungere som den handling, der aktiverer karantænen. Et påbud kan både være formuleret positivt som en handlepligt og negativt som et krav om for fremtiden at undlade en bestemt handling. Et påbud kan således kun omfatte igangværende og fremtidige handlinger. Påbuddet skal derfor være formuleret, så det er klart, hvilken konkret handling påbuddet angår, og hvilken ændret adfærd/situation, der tilsigtes med påbuddet. Det skærper i øvrigt kravene til formuleringen af påbud, såfremt tilsidesættelsen af påbuddet er strafbelagt. Det straffes således med bøde eller fængsel at tilsidesætte et påbud efter markedsføringslovens § 37, stk. 1. Tilsvarende vil en elhandelsvirksomhed, der undlader at efterkomme et påbud eller forbud efter loven, herunder påbud om at berigtige et ulovligt forhold, kunne straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, jf. § 87, stk. 1, nr. 7, i elforsyningsloven. Der stilles således grundlæggende høje krav til udstedelsen af påbud. Det bemærkes, at meddelelse af påbud i forhold til fortidige handlinger er så indgribende, at det kun bør ske ved dom.

Det bemærkes endvidere, at anvendelse af påbud er ikke en automatisk reaktion på overtrædelse af en regel i reguleringen. Myndigheder foretager således altid en konkret vurdering af de relevante forhold, herunder om der er tale om en overtrædelse af lovgivningen eller regler, som nødvendiggør en sådan afgørelse. Det følger bl.a. af markedsføringslovens § 32, stk. 2, at Forbrugerombudsmanden kan meddele påbud, hvis en handling er i strid med loven og ikke kan ændres ved forhandling. Det er op til Forbrugerombudsmanden at vurdere, om der er tale om en handling i strid med markedsføringsloven, som nødvendiggør meddelelse af påbud, idet forhandling med den erhvervsdrivende viser sig forgæves. Det følger af bemærkningerne til

markedsføringslovens § 28, jf. Folketingstidende 2016-2017, tillæg A, L 40, som fremsat, at forhandlingsprincippet udgør det centrale grundlag for Forbrugerombudsmandens virksomhed. Forbrugerombudsmanden skal som udgangspunkt søge at påvirke virksomheder til at handle i overensstemmelse med god markedsføringsskik og lovens øvrige bestemmelser gennem forhandling. Formålet med forhandlingsprincippet er både at bringe ulovlig adfærd til ophør og at påvirke virksomhedernes fremtidige adfærd generelt. Forhandlingsprincippet indebærer, at Forbrugerombudsmanden lægger vægt på at informere om lovgivningen og fremme efterlevelsen af principperne for god skik, blandt andet gennem dialog med organisationer, virksomheder og forbrugere. Forbrugerombudsmanden skal således som led i en åben og serviceorienteret forvaltning indgå i dialog med relevante parter for at fremme lovens formål. Det er dog forudsat, at Forbrugerombudsmanden efter en konkret vurdering kan vælge at indlede retsforfølgning uden forudgående forhandling, hvis det anses for nødvendigt for at sikre en effektiv håndhævelse af loven. Dette skal forhindre, at virksomheder får mulighed for at overtræde reglerne mindst én gang, før der kan gribes ind. Såfremt en erhvervsdrivende tilsidesætter et tilsagn, der er afgivet over for Forbrugerombudsmanden som led i en forhandling, kan Forbrugerombudsmanden meddele de påbud, der er nødvendige for at sikre tilsagnets overholdelse. Tilsidesættelse af et sådant tilsagn sidestilles med tilsidesættelse af et retsligt forbud eller påbud.

Forsyningstilsynet anvender også ofte et forhandlingsprincip, selvom det ikke står direkte i loven. Forsyningstilsynet vil typisk forsøge at løse problemer gennem dialog og forhandling, før der tages skridt til at udstede påbud eller pålægge sanktioner. Dette er en praksis, der understøtter effektiv regulering og giver de regulerede parter mulighed for at rette op på eventuelle overtrædelser frivilligt. Et påbud fra Forbrugerombudsmanden eller Forsyningstilsynet vil dermed udgøre et solidt grundlag, der hviler på et klart og veldefineret retsgrundlag, hvilket vil sikre forudsigelighed og retssikkerhed for de berørte virksomheder.

Den foreslåede model vil medføre, at karantænen gives ved meddelelse. Dette afspejler, at karantænen er en objektivt fastsat konsekvens af overtrædelse af fastsatte vilkår. Den har dermed mere karakter af en administrativ konsekvens end en sanktion, da den automatisk udløses som følge af, at en elhandelsvirksomhed har modtaget et påbud fra en myndighed. Karantænen vil dermed udløses uden skønsmæssig vurdering, idet der ikke vil blive foretaget en selvstændig vurdering af overtrædelsen, men alene konstateret, om betingelsen for karantæne er opfyldt. I praksis indebærer dette, at myndigheden ikke træffer en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, men udelukkende udfører en administrativ handling i overensstemmelse med allerede fastsatte regler, hvilket resulterer i en forudsigelig og vilkårsbetinget adgangsbegrænsning, der automatisk træder i kraft ved manglende overholdelse af de fastsatte betingelser. Karantænen vil derfor kunne sidestilles med andre administrative konsekvenser, der ikke anses for sanktioner, såsom automatisk udelukkelse fra et offentligt udbud ved manglende dokumentation eller ophør af en autorisation, hvis betingelserne for opretholdelse ikke længere er opfyldt. Meddelelsen af en karantæne vil derfor kunne karakteriseres som faktisk forvaltning.

Når en myndighed, såsom Forbrugerombudsmanden eller Forsyningstilsynet, udsteder et påbud vedrørende forhold, der udgør en betingelse for anvendelsen af Energinets datahub, vil myndigheden skulle orientere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet om påbuddet. Ministeriet vil derefter meddele den relevante karantæne til elhandelsvirksomheden. Ministeriet vil sikre, at alle nødvendige oplysninger om karantænen bliver kommunikeret til den pågældende elhandelsvirksomhed. For at sikre, at karantænen bliver effektivt implementeret i datahubben, vil ministeriet koordinere med Energinet, så den praktiske gennemførelse af karantænen iværksættes hurtigt og effektivt.

Elhandelsvirksomhedernes retssikkerhed vil blive tilgodeset ved muligheden for domstolsprøvelse af det administrative påbud efter markedsføringslovens § 32, stk. 3. Herved er elhandelsvirksomhederne sikret mulighed for at få prøvet gyldigheden af det påbud, som danner grundlag for en karantæne fra datahub. En prøvelse har som udgangspunkt ikke opsættende virkning, jf. § 32, stk. 4, i markedsføringsloven. Prøvelsen vil dog ikke omfatte selve karantænen. Hvis en domstol erklærer et meddelt påbud ugyldigt og ophæver påbuddet, bortfalder en karantæne fra datahub på baggrund af det ugyldige påbud også. Forsyningstilsynets afgørelser kan i medfør af § 89, stk. 1, i elforsyningsloven, indbringes for Energiklagenævnet. Forsyningstilsynets afgørelser kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger, jf. elforsyningslovens § 89, stk. 2. En meddelt karantæne vil ikke få opsættende virkning, hvis det underliggende påbud indbringes for domstolene eller påklages til Energiklagenævnet. Karantænen vil således træde i kraft og forblive gældende, indtil en eventuel afgørelse måtte føre til ændring eller ophævelse af påbuddet. Denne ordning sikrer effektiv håndhævelse af reglerne og forhindrer, at virksomheder kan fortsætte med at operere i strid med lovgivningen alene på grund af en verserende klage- eller retssag.

Der vil blive fastsat nærmere regler i elleveringsbekendtgørelsen om betingelserne for, hvornår der udløses en karantæne. Det vil blandt andet fremgå, hvilke konkrete bestemmelser der er omfattet, hvilke funktioner i datahub der ikke kan benyttes under karantænen, samt hvilken proces myndighederne skal følge, når de modtager en henvendelse om udstedelse af et påbud til en elhandelsvirksomhed, der samtidig udgør et vilkår for anvendelse af datahub.

Til nr. 3

Adgangen til at etablere sig som elhandelsvirksomhed og levere elektricitet til elkunder er lav sammenlignet med andre forsyningsområder. I modsætning til mange andre forsyningsområder kræver elhandelsvirksomhed ikke investeringer i fysisk infrastruktur eller produktionskapacitet, og det er relativt let at registrere sig som aktør på markedet. Der stilles i elforsyningsloven ingen krav om minimumskapital eller garantistillelse for at komme ind på markedet med henblik på at begynde levering af elektricitet til elkunder. Selvom de formelle adgangsbARRIERER for at blive oprettet som

elhandelsvirksomhed er lave, skal en række krav fortsat opfyldes. For nærmere herom henvises til afsnit 3.2.4.1. i de almindelige bemærkninger.

Med den foreslåede bestemmelse i § 28 a, indføres et krav til elhandelsvirksomheder om indbetaling af et depositum til Energinet for at få adgang til datahub. Den foreslåede ordning vil omfatte elhandelsvirksomheder, dvs. virksomheder, der sælger elektricitet til eller køber elektricitet af den, der omfattes af et aftagenummer, eller virksomhed, der sælger elektricitet på engrosmarkedet, jf. elforsyningslovens § 5, nr. 12. Forpligtelsen vil derfor gælde elhandelsvirksomheder, der leverer elektricitet til elkunder – uanset om det drejer sig om husholdningsforbrugere eller virksomheder. Bestemmelsen vil endvidere omfatte elhandelsvirksomheder, der udelukkende opererer på engrosmarkedet, samt virksomheder der alene køber elkunders overskudsproduktion.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*, bliver det en betingelse for, at en elhandelsvirksomhed kan blive registreret som bruger af datahub i henhold til vilkår fastsat af Energinet i medfør af § 31, stk. 2, at der til Energinet stilles 1.000.000 kr. i form af et kontant depositum. Kravet om depositum gælder for hver juridisk virksomhed med et unikt CVR-nummer.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det vil blive en forudsætning for at kunne drive elhandelsvirksomhed og dermed sælge elektricitet til elkunder, at der indbetales et kontant depositum til Energinet. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at andre former for sikkerhedsstillelse, fx bankgaranti, ikke vil kunne anvendes. Ordningen vil skulle administreres af Energinet, som vil skulle sikre, at der ikke gives adgang til datahub for elhandelsvirksomheder, medmindre det krævede depositum er indbetalt. Energinet vil derfor passende kunne indpasse kravet om indbetaling af depositum for elhandelsvirksomheder i de vilkår for adgang og brug af datahub, som Energinet fastsætter i medfør af § 31, stk. 2. Vilkårene kan fastlægge den nærmere fremgangsmåde for indbetaling og tilbageførelse af depositum, herunder frister, betalingsoplysninger og eventuelle krav til dokumentation. Dette vil sikre en ensartet og gennemsigtig proces for elhandelsvirksomhederne og samtidig give Energinet den nødvendige fleksibilitet til at tilpasse proceduren for indbetaling af depositum efter praktiske og driftsmæssige hensyn.

Bestemmelsen i *stk. 1* vil ikke være til hinder for, at en elhandelsvirksomhed opdeler sine forretningsområder i datahub, uden at det medfører krav om indbetaling af et nyt depositum, forudsat at alle aktiviteter er knyttet til den samme juridiske enhed med det samme CVR-nummer. Depositummets størrelse foreslås fastsat til 1.000.000 DKK. For en nærmere begrundelse af beløbets størrelse og anvendelse af depositum frem for sikkerhedsstillelse henvises til ministeriets overvejelser i afsnit 3.2.4.2. i de almindelige bemærkninger.

Formålet med bestemmelsen er at øge markedsbarrieren for elhandelsvirksomheder for at begrænse antallet af virksomheder, der etablerer sig som elhandelsvirksomhed med det formål at skabe en kortsigtet profit på bekostning af elkunderne og de øvrige elhandelsvirksomheder. Den foreslåede kapitalbinding vil samtidig bidrage til at modvirke, at elhandelsvirksomheder, som har tiltrukket sig negativ opmærksomhed, blot viderefører deres aktiviteter i nyoprettede elhandelsvirksomheder.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 2*, skal et depositum skal holdes adskilt fra Energinets egen formue og drift.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at et depositum ikke vil kunne indgå i Energinets økonomi og dermed ikke vil kunne anvendes af Energinet til finansiering af dets aktiviteter eller øvrige forpligtelser. Hensigten med at holde depositummet adskilt fra Energinets egen formue og drift er at sikre en så enkel og administrativt ukompliceret ordning som muligt i forhold til de økonomiske reguleringer af Energinet. Energinets omkostninger til at drive og administrere ordningen afholdes som led i datahub opgaven. Ved at sikre, at depositummet ikke indgår i Energinets økonomi, fastholdes en klar adskillelse mellem depositum og Energinets drift. Dette vil kunne bidrage til et mere enkelt reguleringsregnskab i forhold til den konkrete opgave.

Den klare adskillelse mellem depositummet og Energinets drift svarer til de regnskabsmæssige principper, der i forvejen gælder for aktiver og omkostninger betalt af tredjemand, jf. § 21, i bekendtgørelse om indtægtsramme og reguleringsregnskab for den, der varetager datahub. Heraf fremgår det, at sådanne aktiver ikke må indgå i Energinets forrentningsgrundlag og skal holdes regnskabsmæssigt adskilt fra virksomhedens øvrige aktiviteter. Adskillelsen af depositummet understøtter således den systematik, der allerede gælder i reguleringen, og medvirker til, at depositummidlerne ikke påvirker indtægtsrammeberegningen eller de effektiviseringskrav, som fastsættes af Forsyningstilsynet.

Efter den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*, skal Energinet tilbagebetale depositum inklusiv renter til elhandelsvirksomheden 6 måneder efter afregistrering i datahub eller når elhandelsvirksomheden har været aktiv i datahub i en sammenhængende periode på mindst 5 år. Et depositum indbetalt til Energinet forrentes med nationalbankens udlånsrente, når renten er positiv.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en elhandelsvirksomhed, der ophører med at være registreret i datahub, ikke vil få det indbetalte depositum tilbageført før en periode på 6 måneder efter, at afregistreringen er sket i datahub. Den foreslåede bestemmelse vil finde anvendelse, uanset hvad der ligger til grund for afregistreringen i datahub. Det vil altså ikke have betydning, om afregistreringen sker som følge af en konkurs, eller om den sker på baggrund af elhandelsvirksomhedens eget initiativ. Uanset årsagen vil tilbagebetaling af det indbetalte depositum først ske seks måneder efter, at afregistreringen er gennemført. En elhandelsvirksomhed vil således ikke kunne ophøre med at være registreret i datahub, få depositummet tilbagebetalt og

derefter blive registreret under et nyt navn inden for en kort periode. Dette vil kræve, at der indbetales et nyt depositum til Energinet. Hensigten med at indføre en karenperiode for tilbageførelsen vil være at besværliggøre, at elhandelsvirksomheder vil kunne omgå formålet med ordningen. Ved at fastholde et depositum over en længere periode vil det blive mindre attraktivt at nedlægge en elhandelsvirksomhed for umiddelbart derefter at oprette en ny med tilsvarende forretningsmodel. Depositummet vil dog automatisk blive frigivet af Energinet, når elhandelsvirksomheden har været aktiv i datahub i en sammenhængende periode på mindst 5 år, idet det afspejler, at elhandelsvirksomheden har haft en stabil og langsigtet tilstedeværelse på elmarkedet. Formålet med depositummet vil således ikke længere være opfyldt.

Hele den rente, der oppebæres af depositummet, vil skulle tilbagebetales til elhandelsvirksomheden. Det betyder, at Energinet ikke vil kunne beholde nogen del af de renter, der tilskrives depositummet, og at elhandelsvirksomheden således vil få det fulde afkast af det indbetalte beløb. For at sikre en enkel administration og gennemsigtighed – både for elhandelsvirksomhederne og de tilsynsførende myndigheder – vil forrentningen af depositummet ske på baggrund af nationalbankens udlånsrente.

Den foreslåede ordning indebærer, at såfremt en elhandelsvirksomhed efterlader sig gæld eller uopfyldte forpligtelser ved afregistreringen fra datahub, vil depositummet ikke kunne anvendes af Energinet til at dække disse udeståender. Opstår der behov for sikkerhedsstillelse i det løbende aftaleforhold, vil dette ske efter reglerne om sikkerhedsstillelse for Energinets ydelser, der er godkendt af Forsyningstilsynet. Energinet vil således ikke kunne anvende depositummet til at dække omkostninger, der opstår som led i det løbende aftaleforhold, idet sådanne omkostninger i stedet håndteres efter de gældende regler om sikkerhedsstillelse for Energinets ydelser, som er godkendt af Forsyningstilsynet.

Til nr. 4

Energinet kan i medfør af § 31, stk. 2, i elforsyningsloven, stille vilkår for brugernes adgang til at benytte virksomhedens ydelser. Disse vilkår skal være objektive, ikkediskriminerende og offentligt tilgængelige. Betingelser og vilkår skal som udgangspunkt anmeldes til og godkendes af Forsyningstilsynet i henhold til § 73 a, stk. 1, og § 76, stk. 1, i elforsyningsloven, før de kan tages i brug.

Energinet kan i medfør af § 31, stk. 3, i elforsyningsloven, meddele påbud til brugere, der groft eller gentagne gange tilsidesætter de fastsatte vilkår. Overholder brugeren ikke påbuddet, kan Energinet træffe afgørelse om helt eller delvist at udelukke vedkommende fra at benytte Energinets ydelser, indtil vilkårene er opfyldt. Dette gælder dog ikke i forhold til en netvirksomhed, når tilsidesættelsen angår vilkår som nævnt i stk. 2, der vedrører virksomhedens bevillingspligtige aktivitet. I disse

tilfælde skal Energinet orientere klima-, energi- og forsyningsministeren om forholdet. Afgørelser truffet af Energinet kan indbringes for Forsyningstilsynet, jf. § 31, stk. 4, i elforsyningsloven.

Afgørelser, der medfører afregistrering af en virksomhed som bruger af datahubben, kan forlanges indbragt for domstolene af den berørte virksomhed. Anmodning herom skal fremsættes over for Energinet inden fire uger efter, at afgørelsen er meddelt virksomheden, og afgørelsen skal indeholde oplysning om denne adgang. Energinet anlægger herefter sag mod den pågældende virksomhed i overensstemmelse med retsplejelovens regler om borgerlige sager. Domstolsprøvelsen har ikke opsættende virkning, jf. § 31, stk. 5, i elforsyningsloven.

Ifølge det foreslåede § 31, stk. 3, 1. og 2. pkt., kan Energinet meddele påbud til brugere, der tilsidesætter vilkår efter stk. 2. Efterkommer brugeren ikke påbuddet eller er påbud ikke egnet til at fremme overholdelse af vilkår efter stk. 2, kan Energinet træffe afgørelse om, at brugeren helt eller delvis udelukkes fra at gøre brug af Energinets ydelser i en afgrænset periode.

Den foreslåede affattelse vil medføre, at det ikke vil være en forudsætning for Energinets mulighed for helt eller delvist at udelukke en bruger fra at gøre brug af Energinets ydelser, at et udstedt påbud ikke efterleves eller tilsidesættes. Energinet vil således også kunne træffe afgørelse om helt eller delvist at udelukke en bruger fra at gøre brug af Energinets ydelser, alene på grundlag af, at en bruger tilsidesætter de vilkår, som Energinet har anmeldt til og fået godkendt hos Forsyningstilsynet. Den gældende praksis, hvorefter manglende efterlevelse af et påbud kan føre til udelukkelse fra Energinets ydelser, vil fortsat finde anvendelse. Dette betyder, at udelukkelse også fremover vil kunne ske i tilfælde, hvor en bruger undlader at efterkomme et meddelt påbud.

Selvom Energinet med den foreslåede bestemmelse får mulighed for at udelukke en bruger helt eller delvist fra at benytte Energinets ydelser uden forudgående påbud, vil muligheden for at udstede påbud fortsat spille en væsentlig rolle. Et påbud vil fungere som et mindre indgribende alternativ til en hel eller delvis udelukkelse. Det vil give brugeren en mulighed for at rette op på forholdet, før en mere vidtgående sanktion bliver iværksat. Dette vil være vigtigt for at sikre, at de foranstaltninger, der træffes, står i rimeligt forhold til overtrædelsens karakter. Energinet skal således i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige principper i forbindelse med enhver afgørelse om helt eller delvist at udelukke en forbruger fra at benytte Energinets ydelser skulle iagttage proportionalitetsprincippet. Det indebærer, at indgrebet skal være egnet til at opnå det ønskede formål, nødvendigt i forhold til mindre indgribende alternativer, og stå i rimeligt forhold til den interesse, der søges beskyttet. En udelukkelse må derfor kun anvendes, hvor mindre indgribende foranstaltninger – som eksempelvis et påbud – ikke i tilstrækkelig grad vil kunne sikre efterlevelse af vilkårene. Energinet vil dermed skulle foretage en konkret og individuel vurdering af omstændighederne i den enkelte sag og sikre, at der ikke sker indgreb, som går videre, end hvad der er nødvendigt. Som led i denne vurdering, vil Energinet også skulle forholde sig til varigheden af udelukkelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil gøre det muligt for Energinet at tilpasse reaktionen afhængigt af overtrædelsens grovhed. I tilfælde, hvor overtrædelsen er af særlig alvorlig karakter, eksempelvis ved systematisk eller gentagen tilsidesættelse af vilkår, eller hvor situationen i øvrigt gør det nødvendigt, vil det kunne være påkrævet, at Energinet træffer afgørelse om helt eller delvist at udelukke en bruger fra at gøre brug af ydelserne, uden at der forudgående er meddelt påbud. Behovet for at kunne reagere uden et forudgående påbud vil fx gøre sig gældende i situationer, hvor karakteren af Energinets ydelser og de tilknyttede overtrædelser ikke egner sig til en model, hvor en sanktion først kan bringes i anvendelse, når et påbud er udstedt og efterfølgende overtrådt. Mange af de forhold, som Energinet skal kunne gribe ind over for, vil være teknisk komplekse, varierende og i nogle tilfælde af hastende karakter, hvilket vanskeliggør en effektiv anvendelse af en entydig påbudsmodel. I sådanne tilfælde vil det ikke være hensigtsmæssigt at skulle afvente, at et påbud først udstedes og derefter overtrædes, før Energinet får mulighed for at gribe ind. I praksis vil være vanskeligt at udforme præcise og dækkende påbud i situationer, hvor overtrædelsen ikke entydigt kan beskrives på forhånd, eller hvor der er tale om adfærd, som i sin karakter ikke egner sig til at blive indhegnet i et konkret påbud. I sådanne tilfælde vil påbudsmodellen risikere at svække muligheden for effektiv og rettidig håndhævelse, fordi hver enkelt adfærd først skal formaliseres i et påbud, som derefter skal tilsidesættes, før reaktion kan følge. Den foreslåede bestemmelse vil bidrage til, at Energinet kan reagere hurtigt og proportionalt på konkrete situationer, uden at skulle indlede en langstrakt proces, som i praksis vil kunne underminere formålet med vilkårene.

Afgørelser der træffes af Energinet på baggrund af den foreslåede bestemmelse vil kunne indbringes for Forsyningstilsynet, jf. § 31, stk. 4, i elforsyningsloven.

Til nr. 5

Der er efter gældende ret ikke en sektorspecifik forpligtelse for elhandelsvirksomhederne til at stille en detaljeret prisopgørelse til rådighed for elkunden baseret på det faktiske elforbrug med samme tidsopløsning som de tilgængelige forbrugsdata i datahub. Der henvises til afsnit 3.3.2.1. i de almindelige bemærkninger for en udførlig gennemgang af gældende ret om elkunders adgang til forbrugsdata.

Det foreslås i § 72 a, stk. 3, 1. pkt., at der efter »udviklingen i dette«: indsættes »samt detaljerede prisoplysninger baseret på det faktiske forbrug.«

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at elhandelsvirksomhedernes oplysningsforpligtelser i relation til elkunderne udvides til at omfatte detaljerede prisoplysninger baseret på det faktiske forbrug. Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at elhandelsvirksomheder forpligtes til at stille prisoplysninger til rådighed for elkunden med samme tidsopløsning som de forbrugsdata, som elhandelsvirksomheden allerede er forpligtet til at stille til rådighed for elkunden. Forpligtelsen til at stille detaljerede prisoplysninger til rådighed omfatter samtlige priselementer, der indgår i

elkundens samlede betaling for elektricitet, og gælder uanset hvilket elprodukt elkunden er tilknyttet. Bestemmelsen vil imidlertid særligt være relevant for elkunder, der har valgt variable elprodukter, hvor elkundens elpris følger prisudsvingene på spotmarkederne. For disse elkunder indebærer bestemmelsen, at de får mulighed for at få indsigt i, hvordan elprisen konkret har påvirket deres samlede betaling. Dette vil give elkunden et bedre grundlag for at forstå og kontrollere regningen og vurdere de økonomiske konsekvenser af sin forbrugsadfærd.

Bestemmelsen vil dermed understøtte en øget transparens og styrker elkundens muligheder for at træffe informerede valg. For elkunder med andre typer af elprodukter, hvor den elpris elkunden betaler, ikke kan påvirkes ved at flytte elforbruget, vil det være netvirksomhedernes tidsdifferentierede tariffer, der skaber incitament til forbrugsfleksibilitet. For disse elkunder vil adgangen til detaljerede prisoplysninger også kunne bidrage til en øget forståelse af, hvordan forbruget påvirker de samlede omkostninger.

Prisoplysningerne vil skulle stilles til rådighed på en sådan måde, at elkunden kan sammenholde pris og forbrug på et detaljeret og gennemsigtigt grundlag og foretage en kontrol af, hvad der er betalt i den enkelte time eller det enkelte kvarter, afhængigt af den tidsopløsning, der er tilgængelig i datahub. Det vil ikke være tilstrækkeligt, at elhandelsvirksomheden alene stiller de priser til rådighed, der ligger til grund for opkrævningen. For at sikre reel gennemsigtighed og kontrolmulighed vil prisoplysningerne skulle være sammenstillet med forbrugsdata på en sådan måde, at elkunden nemt kan se, hvilket forbrug der er afregnet til hvilke priser. Der vil skulle være en klar og forståelig kobling mellem forbrugsmængder og de tilhørende priser for hver tidsenhed, f.eks. time eller kvarter, afhængigt af den tidsopløsning, der er tilgængelig i datahub.

Elhandelsvirksomheden vil kunne opfylde forpligtelsen til at stille detaljerede og sammenstillede pris- og forbrugsoplysninger til rådighed for elkunden på flere måder. Det vil eksempelvis kunne ske gennem en digital selvbetjeningsløsning eller en applikation, hvor elkunden får adgang til et overskueligt og brugervenligt overblik over egne forbrugs- og prisdata med den nødvendige tidsopløsning. Alternativt vil oplysningerne kunne udleveres på anmodning, f.eks. som et struktureret datasæt, der klart angiver forbrug og tilhørende priser for hver enkelt tidsenhed. Uanset hvilken løsning elhandelsvirksomheden vælger, vil oplysningerne skulle stilles til rådighed i et format, der gør det muligt for elkunden let at identificere, hvilket forbrug der er afregnet til hvilke priser, således at gennemsigtighed og kontrolmulighed reelt understøttes.

Det bemærkes endvidere, at udvidelsen af § 72 a, stk. 3, i elforsyningsloven, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren, som følge af bemyndigelsen i § 72 a, stk. 9, i elforsyningsloven, vil få mulighed for at fastsætte nærmere regler om de detaljerede prisoplysninger, der skal stilles til rådighed for elkunden baseret på det faktiske forbrug.

Til nr. 6

Forsyningstilsynet driver i medfør af § 82 b, stk. 1, i elforsyningsloven, den statslige prissammenligningsportal, elpris.dk, der bidrager til, at elkunderne på en enkel måde kan danne sig et overblik og foretage sammenligning af elhandelsvirksomheder og elprodukter på detailmarkedet. Prisportalen er gratis at anvende og offentligt tilgængelig på internettet. Bestemmelsen bidrager til en gennemførelse af elmarkedsdirektivets artikel 14, hvorefter medlemsstaten skal sikre, at elkunder har adgang til mindst ét sammenligningsværktøj, der gør det muligt for elkunder at sammenligne elhandelsvirksomhedernes elprodukter. Elpris.dk udgør således et centralt kommunikationsmiddel på detailmarkedet, ikke alene i forhold til elhandelsvirksomheder og elkunder, men også som et redskab for myndighederne til at formidle relevant information med betydning for markedets gennemsigtighed og forbrugerbeskyttelse.

Efter elforsyningslovens § 82 b, stk. 2, skal prisportalen for el opfylde en række nærmere bestemte betingelser. Prisportalen skal være uafhængig af alle markedsaktører og sikre, at alle elhandelsvirksomheder behandles lige i søgeresultaterne. Det skal tydeligt fremgå, hvem der er indehaver af prisportalen, og hvilken juridisk person der forvalter og kontrollerer portalen, herunder hvordan den er finansieret. Der skal fastsættes klare og objektive kriterier for, hvad sammenligningen på portalen bygger på, og disse kriterier skal offentliggøres, så forbrugerne kan forstå grundlaget for de viste resultater. Sproget på prisportalen skal være let og utvetydigt, og oplysningerne skal være præcise og ajourførte med angivelse af tidspunktet for den seneste opdatering. Portalen skal desuden være tilgængelig for personer med handicap ved at være opfattelig, anvendelig, forståelig og robust. Der skal være en effektiv procedure til rådighed for indberetning af forkerte oplysninger om offentliggjorte elprodukter, så fejl hurtigt kan rettes. Endelig må anvendelsen af personoplysninger på prisportalen kun omfatte de oplysninger, der er strengt nødvendige for sammenligningen af elprodukter.

Det foreslås i § 82 b, stk. 2, nr. 9, at det tydeligt skal fremgå af søgeresultatet, hvis en elhandelsvirksomhed har modtaget en afgørelse eller indskærpelse fra Forsyningstilsynet eller Forbrugerombudsmanden om overtrædelse af forbrugerbeskyttende regler. Det samme gælder ved politianmeldelser foretaget af disse myndigheder. Endvidere skal det fremgå, hvis elhandelsvirksomheden undlader at efterleve en afgørelse truffet af Ankenævnet på Energiområdet. Oplysningen skal være synlig i mindst 6 måneder.«

Formålet med kravet til visningen på elpris.dk er at fremme gennemsigtigheden med elhandelsvirksomhedernes efterlevelse af de forbrugerbeskyttende regler, når en elkunde skal skifte eller vælge elhandelsvirksomhed. Offentliggørelse af afgørelser, indskærpelser og politianmeldelser på prissammenligningsportalen vil desuden kunne have en præventiv effekt, idet elhandelsvirksomheder vil have en interesse i at undgå negativ eksponering. Når det på en offentlig drevet hjemmeside som elpris.dk tydeligt vil fremgå, at en elhandelsvirksomhed ikke efterlever regler af forbrugerbeskyttende karakter, vil det kunne påvirke virksomhedens mulighed for at

tiltrække kunder. Den øgede gennemsigtighed vil dermed ikke alene gavne elkunderne, men også de lødige elhandelsvirksomheder på detailmarkedet, som ikke anvender vildledende markedsføring eller på anden måde tilsidesætter de forbrugerbeskyttende regler.

Den foreslåede ændring vil indebære, at det bliver et krav til udformningen af elpris.dk, at det direkte i søgeresultatet kan konstateres, om en elhandelsvirksomhed har modtaget en afgørelse eller indskærpelse fra Forsyningstilsynet eller Forbrugerombudsmanden om overtrædelser af den forbrugerbeskyttende regulering. Det vil være op til Forsyningstilsynet som led i ansvaret for driften af elpris.dk at bestemme, hvordan kravet skal inkorporeres på elpris.dk. Det vil være op til Forsyningstilsynet at foretage en konkret vurdering af, om en afgørelse eller indskærpelse vedrører et forhold, der er omfattet af den forbrugerbeskyttende regulering, og som derfor skal fremgå synligt på elpris.dk. Det er ikke hensigtsmæssigt at opstille en udtømmende liste over de regler og bestemmelser, der kan udløse synliggørelse, idet reguleringen er omfattende og under løbende udvikling. Ordningen forudsætter derfor en vis fleksibilitet og en bred bemyndigelse til Forsyningstilsynet, som i kraft af sit faglige ansvar for driften af elpris.dk vil kunne foretage den nødvendige afvejning. Forsyningstilsynet vil eksempelvis kunne udarbejde et sæt retningslinjer for, hvornår afgørelser og indskærpelser skal offentliggøres på elpris.dk. Sådanne retningslinjer vil kunne bidrage til gennemsigtighed og ensartethed i vurderingen. Det vil dog være op til Forsyningstilsynet efter en skønsmæssig vurdering at beslutte, om en afgørelse eller indskærpelse m.v. skal offentliggøres på elpris.dk. Dette anses for at være faktisk forvaltningsvirksomhed som led i driften af elpris.dk og sker derfor ikke ved, at der træffes afgørelse. Offentliggørelsen udgør ikke en myndighedsudøvelse i form af en individuel og bindende stillingtagen til en parts rettigheder eller pligter, men er en informationsmæssig foranstaltning rettet mod at fremme gennemsigtighed på elmarkedet til gavn for forbrugerne. Det følger heraf, at de forvaltningsretlige regler om partshøring, begrundelse eller klageadgang i forbindelse med beslutningen om at offentliggøre oplysningerne, ikke finder anvendelse.

Det vil være vigtigt, at informationen om, hvorvidt en elhandelsvirksomhed har modtaget et påbud, fremgår klart og visuelt tydeligt for elkunderne i søgeresultaterne på elpris.dk. Markeringen bør udformes på en måde, der gør det synligt, at der er et opmærksomhedspunkt i relation til den pågældende elhandelsvirksomhed. Det skal samtidig sikres, at elkunden let kan tilgå yderligere information om baggrunden for markeringen, eksempelvis gennem et link eller en informationsboks, der forklarer, hvilket tilsyn der har udstedt påbuddet og med hvilken begrundelse. Dette vil styrke gennemsigtigheden og understøtte elkundens mulighed for at træffe et informeret valg.

De forhold, der fremover vil skulle fremgå af søgeresultaterne på elpris.dk, vil være afgørelser og indskærpelser til elhandelsvirksomheder som følge af overtrædelser af forbrugerbeskyttende regler. Disse regler vil blandt andet omfatte forbrugeraftaleloven, markedsføringsloven, elforsyningsloven og tilhørende bekendtgørelser, herunder elleveringsbekendtgørelsen. Det vil kunne dreje sig om en

bred vifte af forhold, såsom vildledende markedsføring, urimelige aftalevilkår eller manglende efterlevelse af reglerne om kontrakter og varslinger. Fælles for disse tilfælde vil være, at der kan være tale om overtrædelser, som har betydning elkundens valg af elhandelsvirksomhed. Herudover vil det skulle fremgå af søgeresultatet, hvis en elhandelsvirksomhed er blevet politianmeldt af Forbrugerombudsmanden eller Forsyningstilsynet. En politianmeldelse fra en offentlig myndighed i sådanne tilfælde er udtryk for en vurdering af, at overtrædelserne er af en sådan karakter eller grovhed, at der bør ske efterforskning med henblik på eventuel strafferetlig forfølgning. Oplysning om politianmeldelser tjener således til at sikre kunderne gennemsigtighed omkring alvorlige eller gentagne overtrædelser og bidrager samtidig til at styrke tilliden til markedet og tilsynsmyndighedernes håndhævelse.

Oplysningen vil som udgangspunkt skulle være synlig i søgeresultaterne i en periode på mindst seks måneder fra afgørelsestidspunktet eller fra tidspunktet for meddelelsen af indskærpelsen. Hvis meddelelsen er et påbud eller en indskærpelse, der indeholder et krav om, at elhandelsvirksomheden skal foretage bestemte handlinger, eksempelvis ændre praksis, rette oplysninger eller bringe forhold i overensstemmelse med gældende regler, vil meddelelsen forblive synligt, indtil meddelelsen er blevet efterlevet. Den seks måneders minimumsperiode gælder dog uanset, om elhandelsvirksomheden efterlever meddelelsen. Denne tilgang vil sikre, at kunderne i en rimelig periode har adgang til relevant information om overtrædelser. Hvis en elhandelsvirksomhed efter aftale med Forbrugerombudsmanden eller Forsyningstilsynet frivilligt retter op på forholdene, kan visning på elpris.dk dermed undgås. Dette skal motivere virksomhederne til hurtig efterlevelse af reglerne og styrke forbrugerbeskyttelsen.

Den foreslåede bestemmelse indebærer endvidere, at hvis en elhandelsvirksomhed ikke efterlever en afgørelse fra Ankenævnet på Energiområdet, skal denne oplysning fremgå af søgeresultaterne på elpris.dk. Såfremt en elhandelsvirksomhed ikke efterlever en afgørelse, fremgår det på Ankenævnets hjemmeside. Synligheden af denne information på elpris.dk vil vare så længe, afgørelsen også er tilgængelig på Ankenævnets egen hjemmeside. Formålet er at sikre gennemsigtighed for kunderne, så de kan se, hvilke elhandelsvirksomheder der ikke respekterer forbrugerklageinstansens afgørelser. Hvis virksomheden vælger at efterleve afgørelsen, vil oplysningen ikke længere skulle fremgå i søgeresultatet på elpris.dk. Dette skaber et incitament for elhandelsvirksomheder til at efterleve afgørelserne hurtigt og frivilligt, da konsekvensen ellers vil være offentliggørelse på elpris.dk.

Til nr. 7

Elhandelsvirksomheder skal i medfør af § 72 a, stk. 5, i elforsyningsloven, sikre, at der til enhver tid findes relevante og korrekte oplysninger om alle virksomhedens produkter, herunder priser og vilkår, på virksomhedens hjemmeside. Elhandelsvirksomheden skal tillige indberette disse oplysningerne til prissammenligningsportalen elpris.dk, der i medfør af elforsyningslovens § 82 b, stk. 1, drives af Forsyningstilsynet. Forpligtelsen til at sikre, at der til enhver tid findes relevante og

korrekte oplysninger om elhandelsvirksomhedens produkter, gælder således både for oplysningerne på elhandelsvirksomhedens egen hjemmeside og elpris.dk. Det betyder, at elhandelsvirksomheden løbende skal opdatere og vedligeholde oplysningerne på begge platforme, så de til enhver tid afspejler de faktiske priser og vilkår, der gælder for de udbudte produkter.

Forsyningstilsynet har i medfør af § 82 b, stk. 5, i elforsyningsloven, en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om elhandelsvirksomhedernes indberetninger til elpris.dk. Det kan eksempelvis være regler om hvilke oplysninger, der skal indberettes, samt hvordan og i hvilket format indberetningen skal ske. Forsyningstilsynets ansvar for at etablere, udvikle og drive prisportalen, og kunne fastsætte regler virksomhedernes indberetninger, indebærer, at tilsynet har en central rolle i fastlæggelsen af, hvordan oplysninger, herunder om priser, formidles til elkunderne og hvilke principper, der skal lægges til grund for beregningerne. Bestemmelsen vedrører dog alene elhandelsvirksomhedernes indberetning til elpris.dk og kan derfor ikke anvendes til at fastsætte nærmere regler for, hvordan oplysningerne skal præsenteres på elhandelsvirksomhedernes egne hjemmesider.

Det foreslås i § 82 b, stk. 5, at der efter »indberetninger«: indsættes »og oplysninger på virksomhedens hjemmeside«.

Den foreslåede ændring udvider Forsyningstilsynets hjemmel, så der ikke kun kan fastsættes regler om indberetning til prisportalen, men også om oplysninger, herunder prisoplysninger, på elhandelsvirksomhedernes egne hjemmesider efter § 72 a, stk. 5, i elforsyningsloven. Forsyningstilsynet vil således få mulighed for at fastsætte regler for, hvilke oplysninger om virksomhedens produkter der skal anses for relevante og korrekte på virksomhedens egen hjemmeside, samt hvordan disse oplysninger skal præsenteres på hjemmesiden.

Den foreslåede bemyndigelse vil bl.a. kunne få betydning for de priselementer, som spottillæg, abonnement og gebyrer, der udgør de primære konkurrenceparametre på detailmarkedet. Det er derfor særligt vigtigt at skabe gennemsigtighed omkring disse elementer for at sikre en effektiv konkurrence og give elkunderne mulighed for at træffe informerede valg. Øget gennemsigtighed vil ikke kun gøre det lettere for elkunderne at sammenligne priser, men også bidrage til en mere fair og åben konkurrence blandt elhandelsvirksomhederne.

Forsyningstilsynet vil bl.a. kunne anvende bemyndigelsen til at regulere brugen af forbrugsafhængige priselementer, dvs. en omkostning der varierer i forhold til den mængde af elektricitet, en kunde forbruger. Dette kan blandt andet omfatte muligheden for at forbyde anvendelsen af sådanne priselementer ud over spottillæg, hvis det vurderes at være i strid med hensyn til gennemsigtighed og fair konkurrence på elmarkedet. Hensigten er at forhindre, at der opkræves forbrugsafhængige omkostninger hos elkunderne ud over spottillægget til dækning af specifikke omkostninger, idet det tilføjer unødvendig kompleksitet og uigennemsigtighed på

detailmarkedet. Omkostninger vil i stedet skulle indgå i enten abonnementet eller spottillægget, hvilket vil bidrage til at sikre, at elkunderne nemmere kan forstå og sammenligne omkostninger. Bestemmelsen vil ikke få betydning for virksomhedernes mulighed for at få dækket deres omkostninger, men en opdeling i flere bestanddele kan føre til forvirring og gøre det sværere at træffe informerede valg, hvilket er en central udfordring for konkurrencen og forbrugerbeskyttelsen på elmarkedet. Tilsvarende overvejelser vil kunne gøre sig gældende for abonnenter, uden at det imidlertid påvirker elkundernes mulighed for at tilkøbe ekstra ydelser eller services, som kan føre til flere abonnenter hos den samme elhandelsvirksomhed.

Det er endvidere væsentligt, at reglerne vil medvirke til at skabe tydelighed i prisoplysningerne, herunder navnlig en klar sondring mellem den rene elpris og eventuelle spottillæg. En entydig opdeling er afgørende for, at elkunderne kan gennemskue, hvilke dele af prisen der er fastsat på markedsvilkår, og hvilke der er tillæg fastsat af elhandelsvirksomheden. Hvis det ikke klart fremgår, hvad der udgør den faktiske elpris, og hvad der er tillæg hertil, risikerer man, at sammenligneligheden mellem produkter svækkes, og at kunderne får et misvisende billede af den samlede pris. Det vil i sidste ende kunne hæmme konkurrencen og underminere hensynet til gennemsigtighed og forbrugerbeskyttelse. En klar definition og regulering af, hvad der må betegnes som spottillæg, vil derfor være et vigtigt element i gennemførelsen af reglerne.

Bemyndigelsen vil også kunne anvendes til at fastsætte ensrettede regler for, hvordan elprodukter og de enkelte priselementer, herunder tariffer, abonnenter og afgifter, skal præsenteres for elkunden på elhandelsvirksomhedens hjemmeside. Dette vil bidrage til at sikre, at alle elhandelsvirksomheder præsenterer oplysninger om elprodukter på en standardiseret og forståelig måde over for elkunden, hvilket er væsentligt for at fremme gennemsigtighed på elmarkedet. Reglerne kan fastlægge præcise krav til, hvordan priserne skal fremgå på elhandelsvirksomhedens hjemmeside. Det kan for eksempel omfatte krav om, at alle relevante omkostninger skal være tydeligt adskilt og angivet med bestemte betegnelser. En sådan standardisering af præsentationen på elhandelsvirksomhedernes hjemmesider vil ikke kun sikre, at elkunderne vil få de nødvendige oplysninger for at kunne træffe informerede valg, men vil også fremme konkurrencen på elmarkedet ved at skabe en mere lige og gennemsigtig spillebane. Hvis alle elhandelsvirksomheder vil blive forpligtet til at præsentere deres priser og vilkår på en ensartet måde på deres hjemmeside, vil det blive langt nemmere for elkunderne at sammenligne produkter. Denne tilgang vil også bidrage til at mindske risici for skjulte omkostninger og vildledende markedsføring, som vil kunne opstå, når priser og vilkår præsenteres på en uensartet eller uklar måde. En af de mere vanskelige opgaver i den forbindelse vil være visningen af tariffer. Tarifferne, som udgør en del af de samlede omkostninger for elkunderne, afhænger nemlig af, hvilken netvirksomhed den enkelte kunde er tilknyttet. Dette kan gøre det vanskeligt at præsentere tarifferne på en standardiseret måde, da tarifferne kan være forskellige fra kunde til kunde. En løsning på dette problem kan være, at Forsyningstilsynet fastsætter regler om, hvordan tarifferne skal præsenteres på en måde, der gør det klart for elkunden, at tarifferne kan variere afhængigt af netvirksomheden. Samtidig vil det dog

være vigtigt, at løsningen omfatter prisoplysninger, så elkunderne nemt kan få overblik over, hvordan tariffen påvirker deres samlede omkostninger, og hvordan disse omkostninger indgår i den samlede pris.

Den foreslåede bemyndigelse til Forsyningstilsynet vil således skabe grundlag for et tættere samarbejde med Forbrugerombudsmanden, der allerede varetager flere opgaver, der overlapper med Forsyningstilsynets ansvarsområder. Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med virksomhedernes markedsføring og udarbejder retningslinjer for, hvordan prisoplysninger skal præsenteres på elmarkedet. Et øget samarbejde vil derfor være nødvendigt for at sikre en effektiv og ensartet regulering, der beskytter elkunderne mod vildledende informationer og sikrer gennemsigtighed i markedsføringen. Sammen vil de to instanser kunne arbejde målrettet på at skabe klare og forståelige regler, som elhandelsvirksomhederne vil skulle følge.

Gebyrer på elmarkedet er et andet vigtigt element, der kræver gennemsigtighed for at sikre en fair og effektiv konkurrence. Gebyrer, som for eksempel betalingsgebyrer, kan udgøre en væsentlig del af de samlede omkostninger for elkunderne, men de præsenteres ofte på en måde, der gør det vanskeligt for elkunderne at få et klart billede af de reelle omkostninger ved et elprodukt. Det vil være særligt vigtigt, at gebyrer ikke anvendes som en metode til at skjule omkostninger, som reelt vil skulle indgå i prissætningen via abonnement eller spottillæg. Ved at anvende gebyrer til at dække visse udgifter risikeres at skabe uklarhed om de reelle samlede omkostninger for elkunderne, hvilket vil kunne forhindre en fair sammenligning af tilbud. En klar opdeling af omkostninger, hvor de forbrugsafhængige elementer eksplicit vil fremgå som spottillæg, og de faste omkostninger vil blive indregnet som en del af abonnementet, vil være afgørende for at sikre gennemsigtighed og fair konkurrence på markedet. En sådan regulering vil bidrage til at mindske risikoen for skjulte gebyrer. Ligesom for andre priselementer vil gennemsigtigheden omkring gebyrer være essentiel for at fremme en fair konkurrence og sikre, at elkunderne ikke bliver vildledt af skjulte omkostninger.

Hensigten med den foreslåede bemyndigelse er at sikre en bedre sammenhæng i lovgivningen ved at skabe en mere ensartet regulering af, hvordan oplysninger om elprodukter skal præsenteres både på elpris.dk og på elhandelsvirksomhedernes egne hjemmesider. Ved at give Forsyningstilsynet mulighed for at fastsætte regler for begge platforme vil det blive muligt at stille ensartede krav til gennemsigtighed, hvilket vil styrke forbrugerbeskyttelsen og mindske risikoen for misvisende eller uklare oplysninger.

Til nr. 8

En administrativ tvangsbøde er en afgørelse om, at en økonomisk sanktion vil blive pålagt, hvis en handlepligt ikke opfyldes – f.eks. et påbud. Tvangsbøder pålægges således ikke af domstolene, men af forvaltningen. I medfør af dansk lovgivningspraksis bør derfor kun gives hjemmel til administrative tvangsbøder, hvis der foreligger et helt særligt behov for effektiv kontrol og

håndhævelse på det pågældende område. Endvidere bør de forhold, der udløser tvangsbøderne, være let konstaterbare.

Elforsyningslovens § 86, stk. 1, indeholder en hjemmel for Forsyningstilsynet til at pålægge daglige eller ugentlige administrative tvangsbøder for manglende efterlevelse af bestemte påbud. Det vedrører bl.a. manglende efterlevelse af et påbud vedrørende elforsyningslovens § 22, stk. 3 og § 77. Forsyningstilsynet har efter gældende ret ikke mulighed for at udstede administrative tvangsbøder, såfremt en elhandelsvirksomhed undlader at efterleve et påbud om at tilbageføre for meget betalte acontobeløb til elkunder i medfør af elforsyningslovens § 72 c, stk. 6.

Der henvises til afsnit 3.2.3.1. i de almindelige bemærkninger for en udførlig gennemgang af gældende ret om Forsyningstilsynets mulighed for at anvende administrative tvangsbøder. Der henvises endvidere til afsnit 3.2.3.2. i de almindelige bemærkninger vedrørende ministeriets overvejelser om, hvorvidt de i lovgivningspraksis opstillede kriterier for anvendelse af administrative tvangsbøder er opfyldt

Det foreslås derfor i § 86, stk. 1, 1. pkt., at der efter »om at give oplysninger i henhold til § 22, stk. 3,« indsættes »om at tilbageføre for meget betalte acontobeløb til elkunder i medfør af § 72 c, stk. 6,«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at såfremt en elhandelsvirksomhed underlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet vedrørende § 72 c, stk. 6, i elforsyningsloven, om tilbagebetaling af tilgodehavender til elkunder i forbindelse med slutaftregningen, kan Forsyningstilsynet som tvangsmiddel pålægge elhandelsvirksomheden daglige eller ugentlige bøder, indtil påbuddet efterleves.

Størrelsen på en administrativ tvangsbøde vil blive fastsat ud fra flere forskellige kriterier, der vil sikre, at bøden har en præventiv effekt uden at være uproportional. En central faktor vil være overtrædelsens alvor og dens konsekvenser for elmarkedet og elkunderne. Bøden skal derfor være stor nok til at motivere den pågældende elhandelsvirksomhed til at handle i overensstemmelse med lovgivningen.

I praksis vil bøden kunne fastsættes som et fast beløb eller en variabel sats, der eksempelvis vil afhænge af virksomhedens omsætning, størrelsen af det økonomiske mellemværende eller den økonomiske fordel, der opnås ved overtrædelsen. I visse tilfælde vil tvangsbøder blive fastsat som daglige eller ugentlige beløb, der vil løbe, indtil påbuddet efterleves, hvilket vil sikre en stigende økonomisk belastning, jo længere overtrædelsen fortsætter. Dette vil gøre dem særligt effektive i situationer, hvor en virksomhed ellers kunne have en økonomisk interesse i at udskyde eller ignorere en forpligtelse. For at sikre proportionalitet bør tvangsbøder blive fastsat ud fra objektive

og transparente kriterier, hvor myndigheden løbende vurderer, hvad der er nødvendigt for at opnå overholdelse af reglerne.

Til nr. 9

Elforsyningsloven fastsætter i dag hverken kriterier for strafudmåling eller retningslinjer for bødeniveauer ved overtrædelse af loven eller regler udstedt i medfør heraf. I fraværet af specifikke regler i elforsyningsloven er det straffelovens kapitel 10, som indeholder en række hovedhensyn, der skal indgå i straffastsættelsen. Det fremgår således af straffelovens § 80, stk. 1, at der skal lægges vægt på overtrædelsens grovhed og på oplysninger om gerningsmanden. Straffelovens §§ 81 og 82 oplister endvidere en række hovedhensyn, som kan tillægges vægt i henholdsvis skærpende og formildende retning. Herudover følger det af straffelovens § 51, stk. 3, om fastsættelse af bøder for overtrædelse af særlovgivningen, at der ud over hensynet til ensartethed i retsanvendelsen, lovovertrædelsens grovhed og oplysninger om gerningspersonen, jf. straffelovens § 80, skal tages særligt hensyn til den skyldiges betalingsevne og til den opnåede eller tilsigtede fortjeneste eller besparelse. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1995-1996, L 201, som fremsat s. 4056-4057, at ”Det har derfor støtte i loven, at den bøde, som pålægges en juridisk person, kan blive væsentlig større end den, som udmåles over for strafskyldige enkeltpersoner [..]”, og ”Endvidere giver kollektivansvaret mulighed for at fastsætte bøder, der står i passende forhold til virksomhedens størrelse og økonomi og til den fortjeneste, der er opnået eller tilsigtet ved lovovertrædelsen”.

Der henvises til afsnit 3.2.1.1. i de almindelige bemærkninger for en udførlig gennemgang af gældende ret.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 88, stk. 2. Efter den foreslåede bestemmelse skal der ved udmåling af bøder for overtrædelse af regler fastsat i medfør af § 6 a, stk. 1-5, § 6 b, stk. 2-6, § 6 c, stk. 2, § 72 a, stk. 9 og 82 b, stk. 5, lægges vægt på overtrædelsens grovhed og virksomhedens omsætning.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at manglende overholdelse af regler, der skal beskytte elkunderne på detailmarkedet og sikre dem bestemte rettigheder, vil blive omfattet af en bødemodel, hvis overtrædelserne af reglerne i de enkelte bekendtgørelser kan sanktioneres med bøde. Hvorvidt bødemodellen vil komme i anvendelse, afhænger således af sanktionsbestemmelserne i de enkelte bekendtgørelser.

Det foreslås, at bødeniveauet fastsættes efter en model, hvor elhandelsvirksomhederne inddeles i 8 kategorier efter deres størrelse målt på omsætning.

<i>Bøder til elhandelsvirksomheder</i>								
Omsætningskategori	0-5 mio. kr.	5-10 mio. kr.	10-20 mio. kr.	20-50 mio. kr.	50-100 mio. kr.	100-200 mio. kr.	200-500 mio. kr.	Over 500 mio. kr.
Nedsat bødeniveau	25.000 –	25.000 –	50.000 –	50.000 –	50.000 –	50.000 –	50.000 –	50.000 –
	39.999 kr.	39.999 kr.	79.999 kr.	199.999 kr.	399.999 kr.	499.999 kr.	499.999 kr.	op til 4.999.999 kr.
Normalt bødeniveau	40.000 –	40.000 –	80.000 –	200.000 –	400.000 –	500.000 –	500.000 –	500.000 kr. –
	79.999 kr.	99.000 kr.	199.999 kr.	499.999 kr.	999.999 kr.	1.999.999 kr.	4.999.999 kr.	1 pct. af elhandelsvirksomhedens omsætning op til 1 mia., plus 0,1 pct. af omsætningen over 1 mia.*
Forhøjet bødeniveau	Over 80.000 kr.	Over 100.000 kr.	Over 200.000 kr.	Over 500.000 kr.	Over 1.000.000 kr.	Over 2.000.000 kr.	Over 5.000.000 kr.	1 pct. af elhandelsvirksomheden omsætning op til 1 mia., plus 0,1 pct. af omsætningen over 1 mia.
* Eksempel: For en elhandelsvirksomhed med en omsætning på 800 mio. kr., vil bødeintervallet være 500.000 kr. – 8.000.000 kr. For en elhandelsvirksomhed med en omsætning på 1,5 mia., vil bødeintervallet være 500.000 kr. – 10.500.000 kr.								

Det foreslås videre, at der for hver kategori fastsættes følgende tre overordnede bødeniveauer: nedsat bødeniveau, normalt bødeniveau og forhøjet bødeniveau.

I forhold til placering af virksomheden inden for de 8 omsætningskategorier skal der ved omsætning forstås elhandelsvirksomhedens nettoomsætning, der i årsregnskabsloven er defineret som salgsværdien af produkter og tjenesteydelser m.v. med fradrag af prisnedslag, merværdiafgift og anden skat, der er direkte forbundet med salgsbeløbet, jf. Bilag 1, C, nr. 13, i lovbekendtgørelse nr. 1057 af 23. september 2024.

Ved valg af omsætningskategori lægges elhandelsvirksomhedens samlede omsætning til grund. Omsætningen skal opgøres på baggrund af elhandelsvirksomhedens årsregnskab for det regnskabsår, hvor overtrædelsen foreligger, hvis denne oplysning er tilgængelig. Hvis denne oplysning ikke er tilgængelig, skal omsætningen opgøres på baggrund af elhandelsvirksomhedens årsregnskab for det regnskabsår, der ligger forud for det regnskabsår, hvor overtrædelsen forelå. Hvis overtrædelsen er forløbet over flere år anvendes et gennemsnit af omsætningen for de år, som overtrædelsen er forløbet over. Elhandelsvirksomhedens omsætning omfatter også andre

koncernforbundne selskabers omsætning, hvis disse via deres salg drager nytte af virksomhedens markedsføring.

I forhold til placering af en overtrædelse inden for de tre kategorier for bødeniveau er udgangspunktet, at overtrædelsen skal placeres i kategorien normal bødeniveau. Dette udgangspunkt fraviges, hvis en samlet vurdering af de konkrete forhold ved overtrædelsen tilsiger det. De konkrete forhold skal fortsat vurderes i forhold til de gældende bødekriterier, jf. afsnittet om gældende ret ovenfor. Hvis overtrædelsen kun har haft en begrænset negativ effekt på elkunderne, eksempelvis fordi den har været kortvarig, eller fordi de økonomiske konsekvenser for elkunderne har været minimale, kan dette tale for en placering i kategorien nedsat bødeniveau. Omvendt vil en overtrædelse, der har haft væsentlige konsekvenser for elkunderne, eksempelvis hvis den har medført betydelige økonomiske tab kunne tale for en placering i kategorien forhøjet bødeniveau. Det samme gælder, hvis der er tale om gentagne overtrædelser, eller hvis forholdene omkring overtrædelsen tilsiger et særligt hensyn til forbrugerbeskyttelsen. Som angivet ovenfor vil der dog altid skulle foretages en samlet vurdering af alle de konkrete forhold ved overtrædelsen.

Når omsætningskategorien og kategorien for bødeniveauet er fastlagt, skal det vurderes, hvilken bøde inden for det i kategorien angivne bødeinterval, der skal anvendes. Dette vil bero på en samlet vurdering af de konkrete forhold ved overtrædelsen i forhold til de gældende bødekriterier, jf. afsnittet om gældende ret ovenfor. Hvis en samlet vurdering af bødekriterierne tilsiger, at det inden for det givne bødeinterval er en meget alvorlig overtrædelse, vil bøden som udgangspunkt skulle placeres i den høje ende af bødeintervallet. Hvis en samlet vurdering af bødekriterierne derimod tilsiger, at det inden for det givne bødeinterval er en mindre alvorlig overtrædelse, vil bøden som udgangspunkt skulle placeres i den lave ende af bødeintervallet.

Som det fremgår af skemaet ovenfor, er bødeintervallerne ikke direkte proportionale med elhandelsvirksomhedens omsætning. Baggrunden herfor er, at bøderne skal have et vist minimumsniveau uanset elhandelsvirksomhedens omsætning, og at bødeintervallerne, såfremt de var direkte proportionale, ville blive uforholdsmæssigt høje for de største virksomheder.

Det bemærkes, at det endelige bødeniveau i de konkrete sager - uanset de angivne retningslinjer for bødens fastsættelse - fortsat vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen. Det angivne bødeniveau vil således kunne fraviges i både op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til § 2

Det foreslås i § 2, *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2026.

Elforsyningsloven gælder ikke for Færøerne og Grønland og kan heller ikke ved kongelig anordning sættes i kraft for disse dele af Riget. Derfor vil dette lovforslag heller ikke gælde eller kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 28 a i lov om elforsyning, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 3, har virkning fra og med den 8. maj 2025.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at elhandelsvirksomheder, der er oprettet i Energinets datahub fra og med denne dato skal indbetale et depositum på 1.000.000 kr. til Energinet for at have adgang til datahub. Den foreslåede bestemmelse medfører, at kravet om indbetaling af depositum til Energinet vil få tilbagevirkende kraft. Formålet med bestemmelsen er at imødegå en omgåelse af de tiltag, der blev offentliggjort med den politiske aftale af 8. maj 2025 om forbrugerbeskyttelse på detailmarkedet for el, der er indgået mellem regeringen (Socialdemokratiet, Venstre, Moderaterne), Danmarksdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Enhedslisten, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Alternativet. Med aftalen var der enighed om, at der skal indføres et krav for virksomheder om indbetaling af et depositum på 1 mio. kr. til Energinet for at få adgang til Energinets datahub. Dette bl.a. for at modvirke såkaldte CVR-karusseller, hvor virksomheder flytter deres aktiviteter til nyoprettede elhandelsvirksomheder, når den oprindelige virksomhed har tiltrukket sig negativ opmærksomhed fra myndighederne. Det blev ligeledes aftalt, at elhandelsvirksomheder skal kunne karantæne fra datahub. Formålet med tiltagene er at begrænse antallet af uegnede elhandelsvirksomheder, der kommer ind på markedet, samtidig med at forbrugernes tillid til de eksisterende elhandelsvirksomheder styrkes ved at give karantæne til dem, der ikke overholder reglerne.

Der henvises nærmere til Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser i afsnit 3.2.4.2.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	Lovforslaget
	§ 1
	I lov om elforsyning jf. lovbekendtgørelse nr. 1248 af 24. oktober 2023, som ændret ved § 1 i lov nr. 1677 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:
§ 6 a. --- <i>Stk. 1-2. ---</i>	1. I § 6 a, stk. 2, indsættes som <i>nr. 3 og 4</i> : »3) Krav om anvendelse af Mit-ID eller en tilsvarende løsning ved indgåelse af aftaler om levering af elektricitet. 4) Krav om optagelse af telefonsamtaler mellem elhandelsvirksomheder og elkunder.«
§ 28. --- <i>Stk. 1-3. ---</i>	2. I § 28, indsættes som <i>stk. 4 og 5</i> : » <i>Stk. 4.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte vilkår for brugernes anvendelse af den datahub, som Energinet skal etablere og drive i henhold til stk. 1, nr. 7. <i>Stk. 5.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at overtrædelse af vilkår fastsat i medfør af stk. 4 medfører karantæne fra datahub.«
	3. Efter § 28 indsættes: » § 28 a. For at blive registreret som bruger af datahub skal en elhandelsvirksomhed stille et kontant depositum på 1.000.000 kr. til Energinet. Kravet om depositum gælder for hver juridisk virksomhed med et unikt CVR-nummer.

Stk. 2. Et depositum skal holdes adskilt fra Energinets egen formue og drift.

Stk. 3. Energinet tilbagebetaler depositum inklusiv renter til elhandelsvirksomheden 6 måneder efter afregistrering i datahub eller når elhandelsvirksomheden har været aktiv i datahub i en sammenhængende periode på mindst 5 år, jf. dog stk. 4. Et depositum indbetalt til Energinet forrentes med nationalbankens udlånsrente, når renten er positiv.

§ 31. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Energinet kan meddele påbud til brugere, der groft eller gentagne gange tilsidesætter vilkår efter stk. 2. Ved manglende opfyldelse af et påbud kan Energinet træffe afgørelse om, at brugeren helt eller delvis udelukkes fra at gøre brug af Energinets ydelser, indtil vilkåret opfyldes. Dette gælder dog ikke i forhold til en netvirksomhed, når tilsidesættelsen angår vilkår som nævnt i stk. 2, der vedrører virksomhedens bevillingspligtige aktivitet. I disse tilfælde skal Energinet orientere klima-, energi- og forsyningsministeren om forholdet.

Stk. 3-5. ---

4. § 31, stk. 3, 1. og 2. pkt. affattes således:
»Energinet kan meddele påbud til brugere, der tilsidesætter vilkår efter stk. 2. Efterkommer brugeren ikke påbuddet eller er påbud ikke egnet til at fremme overholdelse af vilkår efter stk. 2, kan Energinet træffe afgørelse om, at brugeren helt eller delvis udelukkes fra at gøre brug af Energinets ydelser i en afgrænset periode.«

§ 72 a. ---

Stk. 1-2. ---

Stk. 3. Elhandelsvirksomheden skal give den enkelte elkunde informationer om elforbruget og udviklingen i dette. For fjernaflæste aftenenumre skal oplysninger om faktisk målt forbrug og fakturering i medfør heraf som minimum fremsendes til elkunden fire gange

5. I § 72 a, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »udviklingen i dette«: »samt detaljerede prisoplysninger baseret på det faktiske forbrug.«

om året og senest 2 måneder efter udgangen af en 3-månedersperiode.

Stk. 4-9. ---

§ 82 b. ---

Stk. 1. ---

Stk. 2. Prisportalen skal opfylde følgende betingelser:

1-8) ---

Stk. 3-5. ---

§ 82 b. ---

Stk. 1-4. ---

Stk. 5. Forsyningstilsynet kan fastsætte nærmere regler om elhandelsvirksomhedernes indberetninger efter § 72 a, stk. 5, og § 82 a, stk. 2.

§ 86. Undlader nogen rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet efter § 85 d, stk. 1, om at give oplysninger i henhold til § 22, stk. 3, eller at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet i medfør af § 77, kan Forsyningstilsynet som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige ugentlige bøder. Det samme gælder, hvis nogen undlader rettidigt at efterkomme et påbud meddelt af Forsyningstilsynet efter § 85 d, stk. 2, om at opfylde de pligter, der påhviler vedkommende efter artikel 3, stk. 4, litra b, 2. pkt., artikel 8, stk. 1, 1.-3. og 5. pkt., stk. 1a, eller stk. 5, 1. pkt., eller artikel 9, stk. 1 eller 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr.

6. I § 82 b, stk. 2, indsættes som *nr. 9*:

» 9) Det skal tydeligt fremgå af søgeresultatet, hvis en elhandelsvirksomhed har modtaget en afgørelse eller indskærpelse fra Forsyningstilsynet eller Forbrugerombudsmanden om overtrædelse af forbrugerbeskyttende regler. Det samme gælder ved politianmeldelser foretaget af disse myndigheder. Endvidere skal det fremgå, hvis elhandelsvirksomheden undlader at efterleve en afgørelse truffet af Ankenævnet på Energiområdet. Oplysningen skal være synlig i mindst 6 måneder.«

7. I § 82 b, stk. 5, indsættes efter »indberetninger«: »og oplysninger på virksomhedens hjemmeside«.

8. I § 86, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »om at give oplysninger i henhold til § 22, stk. 3,«: »om at tilbageføre for meget betalte acontobeløb til elkunden i henhold til § 72 c, stk. 6,«.

1227/2011/EU af 25. oktober 2021 om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne med senere ændringer.

Stk. 2. ---

§ 88. ---

Stk. 1. ---

9. I § 88 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Ved udmåling af bøder for overtrædelse af regler fastsat i medfør af § 6 a, stk. 1-5, § 6 b, stk. 2-6, § 6 c, stk. 2, § 72 a, stk. 9 og 82 b, stk. 5, lægges vægt på overtrædelsens grovhed og virksomhedens omsætning.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.